

קצר ואיכותי

תואר ראשון בשלוש שנים בלבד!

פרטים בעמוד 9

בס"ד

516

ערב שבת פרשת מטות מסעי
כ"ז תמוז תשפ"ד

קרוזב אליך

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידית

בית המקדש, הגענו!

חסיה בן זכאי עשתה את כל הדרך שתגרום
לילדים שלכם לקום מהכיסא ולרוץ החוצה
כשישמעו שהמשיח הגיע

צדיקים דוס,
בעלי תשובה או
התוועדות בין המצרים

התורה לא עושה לי כלום!
נפשי בשאלתי

קח נשימה ותיזכר
שיחת חברים

"ותצילני משכחת ה', מחיים ללא
מטרה, מחברה רעה, מלחץ וחרדה,
מחוסר כבוד כלפי הוריי, משכחת
הדברים החשובים באמת..."

שרית לפידות, אמה של
תפארת הי"ד, מסיטה את הפדגוג ומשתפת
בתפילות מיומנה של בתה

עוד 48 שעות

א'-ב' באב
5-6 באוגוסט

כנס ימי לימוד תנ"ך במלחמה
לומדים לנצח במלחמה, לאור מקורות חז"ל

להרשמה: 058-6858768 | kenes-tanach.org

מבצע מהספרים

רק לשבועיים הקרובים!

סט מפואר "משנה תורה" לרמב"ם עם ביאורו הבהיר של הרב שטיינזלץ
ב-299 ש"ח בלבד!

סרקו את הברקוד או היכנסו לדף הקניה באתר "הרמב"ם היומי",
ורכשו את הסט במבצע המיוחד!

* עד לר"ח אב או עד גמר המלאי (המוקדם מבניהם)
בתום התקופה המחיר יעמוד על 499 ש"ח

058-6133743

'הרמב"ם היומי'

1,2,3!

חדש

מהיום,

תואר ראשון ותעודת הוראה בשלוש שנים בלבד!*

מתחילים
לעבוד כבר
בשנה השלישית!
במסלולים שמטוך
זמנם הוא שלוש
שנים בלבד

מכללת אורות ישראל המכללה האקדמית הדתית לחינוך המובילה בישראל

מגוון מסלולים לתואר ראשון B.Ed.

תקשורת | לשון | מתמטיקה | אנגלית | תנ"ך | מחשבת ישראל | היסטוריה
ארץ ישראל | חינוך חברתי | חינוך מיוחד | הגיל הרך | מחול ותנועה
מסלול מיוחד להסבת אקדמאים להוראה

תוכנית | לימודים | מלגות | הסעות
להעצמה אישית | במתכונת היברידית | ייחודיות | מרחבי הארץ

ההרשמה לתואר שני בעיצומה!

ייעוץ חינוכי | הוראת היסטוריה של עם ישראל**
ניהול וארגון מערכות חינוך | מקרא וספרות חכמים

חפשו ב-Google 'תואר באורות באלקנה'

*בהנחיית המל"ג ניתן ללמוד מסלול תלת שנתי רק בחלק מההתמחויות
**פתיחת התוכנית באישור מל"ג | מותנה במספר הנרשמים

לפרטים והרשמה: **קמפוס אלקנה**

03-3763767 | 052-4295209

תשואות חן חן

שלום חברים יקרים. אנחנו בימי בין המצרים ובכלל בתקופת מלחמה לא קלה, ובזמנים כאלה לפעמים התודעה מצומצמת לתוך מועקה ובעצבות. מה עושים? לפעמים העצה הכי פשוטה, העצה הראשונה והבסיסית היא פשוט לנשום. כן, בדיוק כך. זה הזמן להיזכר שאנחנו יכולים לנשום ולהרחיב את המוחין.

אני לא יודע אם שמעתם, אבל הדרשה האחרונה של רבי נחמן – אם אפשר לומר כך: ההופעה הציבורית האחרונה שלו – הייתה בראש השנה תקע"א, שבועות ספורים לפני הסתלקותו ב"ח תשרי. אז הוא דיבר תורה מאוד ארוכה, ובמהלכה התייחס גם לחשיבות של הנשימה הנכונה.

רבי נחמן הסביר שפעולת הריאה – האיבר שאיתו אנחנו נושמים – היא בבחינת "כצנת שלג ביום קציר ציר נאמן לשלחיו", כדברי הכתוב במשלי. רק תחשבו על בן אדם שעובד בקציר תחת שמש קופחת וחום כבד, ופתאום איכשהו הוא מקבל משב רוח קריר וצונן כמו של מזגן עוצמתי... וההקבלה לכך במשלי היא שאותו דבר גם "ציר נאמן לשלחיו" – שליח הנאמן למשלח זה הדבר הכי מחיה ומרגיע. רבי נחמן רומז כאן, בעצם, שעל ידי הנשימה אנחנו יכולים להיזכר בשליחות שלנו.

להיזכר בשליחות

לפני שנרחיב על כך, אני רוצה לספר לכם קצת מאחורי הקלעים של כתיבת הדיבורים הללו. כאמור, את התורה הארוכה הזו אמר רבי נחמן בראש השנה האחרון לחייו בעלמא דין, ומיד אחרי החג העלה רבי נתן, תלמידו, על הכתב את הדברים מזכרונו. מסתבר שהוא זכר כמעט את כל התורה, אבל דווקא העניין של הנשימה נשכח ממנו. ובהקשר לזה אני רוצה להביא לפניכם דברים מתוך הספר "מי מוהרנ"ת" (סימן נה), שהשבוע קראתי בסדר הלימוד היומי שלי בכתבי רבי נחמן. כך שאם שאלתם את עצמכם איך זה קשור לשבוע הזה ולמה התעוררתי לספר לכם על כך, זו התשובה...

ובכן, אני קורא בפניכם:

"ביום שאחר יום הכפורים, הוא יום שלישי בשבת בבקר, נכנסו אליו [אל רבי נחמן] העולם [=הציבור] והיה בדיחא דעתה [=שרוי בשמחה] ודבר עם העולם בפנים שוקות, ואני עדין לא התפללתי אז. ואחר שגמרתי תפלת שחרית נכנסתי גם כן אליו, והוא היה עדין מדבר עם העולם בפנים שוקות... וכן דבר עם כלנו באהבה ובשמחה. ואחר כך יצאתי מחדר שהיה יושב שם לחדר השני, ועמדתי שם עם אחי רבי יחיאל זכרון לברכה ועם עוד אנשי-שלומנו, ואני הייתי מצפה מאד להראות עוד הפעם את הקונטרסים שכתבתי מהתורה שאמר אז באותו ראש השנה, אך היה לי בוששה ולא יכלתי להעז פני נגדו להטריחו בזה..."

אתם מבינים? רבי נתן אמר שכל כך לא נעים לו. כולם מרגישים שאלה ימיו האחרונים של

רבי נתן אומר שכל כך לא נטים לו. כולם מרגישים שאלה ימיו האחרונים של רבי נחמן, מצבו הבריאותי ממש לא טוב, ואילו הוא – כל מה שהוא רוצה זה שרבי נחמן יעבור על השכתוב שהוא רשם מהתורה האחרונה שלו ויגיה אותו...

על אדם אחר, או כשאני שרוי באי-הסכמה עם קבוצה אחרת על הדרך הנכונה בעבודת ה' – אני מצליח לראות את החן שלהם.

זו בדיקה כנה ואישית: אם אני מזהה בתוכי שאלו שאני חלוק עליהם, אני לא מסוגל לראות את החן שלהם – בלי קשר לדברים שאנחנו לא מסכימים עליהם – זה אומר שהמצב אצלי הוא של שנאת חינם... אבל גם כשמוזהים את הנקודה הזו, אין צורך להתייאש. זה רק אומר שאלה ישעורי הבית שלי, והמשימה שלי כרגע היא להיות באהבת חינם. זאת אומרת, להגיד: אוקיי, יש עניינים שבהם אנחנו לא מסכימים, יש דברים שבהם אני ממש מתנגד לדרך, אבל אני אוהב את החן שלהם – את אותן נקודות יפות שיש בהם בנפרד מהעניין המדובר.

בעקבות זאת, הבנה הפשוטה של המושג שנאת חינם ממש מסתכנת עם הרעיון שעשוי הזכרנו: כשאני אוהב את החן שיש באחרים, למרות התנגדותי לדברים מסוימים בהנהגתם, זה מוכיח שאני באהבת חינם; כך גם חס ושלום להפך, כשאני שונא את החן שיש באנשים זולתי, אני מצרף את זה להתנגדות לדרך ולרעיונותיהם. ואם כן, כשאני שונא את החן שלהם זו שנאת חינם כפשוטו, וכך גם להפך. זאת אומרת, שהרעיון הנפלא הזה של אהבת חינם ושנאת חינם מסונכרן עם הפירוש הפשוט. חברים יקרים, יהי רצון שנוזה להיות תמיד נתונים בשליחותו של ריבונו של עולם – "ציר נאמן לשלחיו". השם יתברך מבקש מאיתנו לראות את החן שיש בכל יהודי, וזו התרומה הכי נפלאה שיש לנו בשליחותנו – לעורר את האחר לשליחותו. בחיים לחיים! בברכת החן, בברכת החסד ובברכת הרחמים, בעניין – ריבונו של עולם – ובעיני כל רואינו.

רבי נחמן, מצבו הבריאותי ממש לא טוב, ואילו הוא – כל מה שהוא רוצה זה שרבי נחמן יעבור על השכתוב שהוא רשם מהתורה האחרונה שלו ויגיה אותו...

ומוסיף רבי נתן ומספר: "ובקשתי מאחי רבי יחיאל הנ"ל שיחזק אותי בזה, וחזק אותי הרבה עד שנתגברתי ונכנסתי אצלו זכרונו לברכה, וצוה לסגר הדלת ועמדתי לפניו אני לבדי והוא ישב על כסא באמצע הבית והראיתי לו הקונטרסים הנזכרים לעיל, וראה אותם היטב ותקן לי כל מה שטעיתי או חסרתי שם, גם היה אז כמה עניינים שלא זכרתי ולא כתבתי כלל, כמו ענין ראש השנה וענין הרה"ק המבא ביהתורה הנ"ל שלא היה נכתב אז עדין כלל כי נשכח מפני הענין, והוא חזר עמי כל זה וסדר לי הכל לתקונו בפנים יפות בפנים מסבירות באהבה בשמחה בהתקרות גדול".

חברים, חשבתי על כך, כמה אנחנו צריכים להודות שהעניין של הריאה והנשימות לא נשמט מהשכתוב של התורה. כך זכינו שיש לנו עידוד לנצל את האפשרות שיש לנו לנשום בכל רגע ולהחזיר לנו את המוחין, את ההיזכרות שאנחנו יכולים להיות "ציר נאמן לשלחיו". הנשימה יכולה, אם כן, לספק לנו איזו קהירות במוכן הנעים של משהו צונן ביום חם מאוד; זה יכול להיות גם יום חם במוכן של סערה רגשית, או במוכן של מחשבות המטלטלות אותנו, ואז הנשימה – מלמד רבי נחמן – יכולה להזכיר לנו את שליחותנו.

מתכון לדיהוי

לאיזו שליחות הדברים מכוונים? כנראה הכוונה לנקודה אחת של שליחות שיש לכל אחד מאיתנו.

בטח מוכר לכם הקטע בסוף ברכות השחר, בו אנחנו מבקשים "ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו". תחשבו על כל שבכל פעם שאנחנו רואים את החן שיש לאדם אחר, כשיכול אנחנו עושים את זה בשליחותו של הקדוש ברוך הוא שנענה לתפילתו של אותו יהודי שביקש הבוקר "ותננו היום ובכל יום לחן... בעיניך ובעיני כל רואינו"... אבל מה זה חן? חן זו אותה נקודה שהיא מעבר להסכמות שיש בין אנשים וגם מעבר למחלוקות שלהם. זה החן המיוחד שיש לכל יהודי.

כלפי מה הדברים אמורים?

בטח שמעתם פעם על הרעיון ששנאת חינם משמעותה שאדם שונא חלילה את החן של אנשים זולתו (חינם = החן שלהם), ואהבת חינם זה לאהוב את החן שלהם...

אני לא יודע למי לתת את הקרדיט על הרעיון היפה הזה, אבל תראו לאן הוא לוקח אותנו. אתם יודעים, לפעמים יש חילוקי דעות גם בין יראי ה', ואז אנחנו לא מסכימים עם קבוצה פלונית או עם אדם פלוני, וזה לגיטימי, שהרי יש ביהדות מושג של מחלוקות לשם שמיים. אבל מה היטריטורין הקובע שהמחלוקת היא אכן לשם שמיים? איך ניתן לזהות שזה באמת אכן מהמקום הנכון? כאשר יחד עם זה שאני חולק

דמיון נובע

ללמוד להקשיב, כשהנפש מדברת

תוכנית לימודים להתפתחות עצמית והכשרה מקצועית

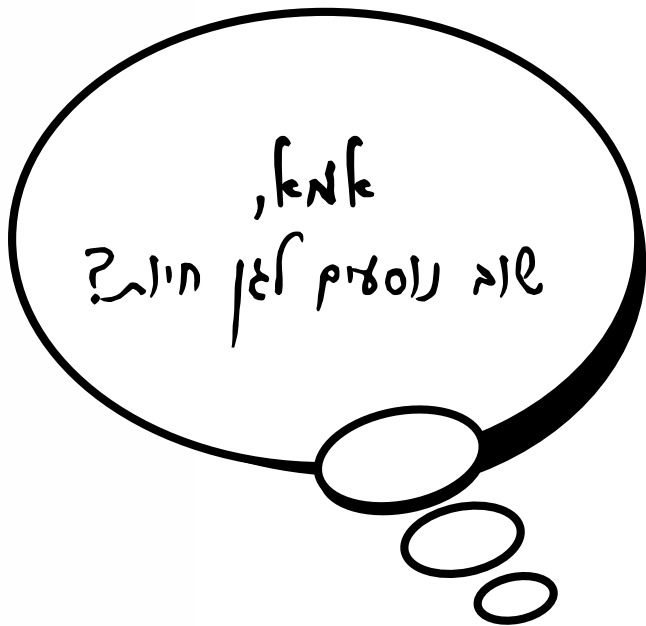
מתאים למטפלים, מאמנים, אנשי חינוך, קהילה וזוראם ולכל אחד שמחפש ליצור שלום, ריפוי וחופש בתוכו

בלימודי דימונות וכוחים לים מעשיים:
תמצין שלי - לגלות את הרצון האמיתי והתמוקם שבתוכי וללמוד להקשיב לו
פיתוח מודעות - לעבור מאוטומט לבחירה
לצאת לחופשי - לבחור לחולל שינוי מהותי בחיים
קבלת החלטות - אלה שהי מדויקות ונכונות עבורי
לתשוק כוחות חיים חדשים - שקיימים בי ועדיין לא הגליתו לקבל ביטוי בחיי שחרור מחסומים נפשיים - לאפשר לתובנות להגיע ליישום במציאות החיים

הרשמה מוזלת לשנת הלימודים תשפ"ה עד לתאריך 11.8.11 באב תשפ"ד

פרטים והרשמה חיגו למכון: 02-5099660
dimyionovea.com שלנו או כנסו לאתר

08-5099660
058-5099660

הקיצ, כל המשפחה מגיעה לאטרקציה

במרכז המבקרים החדש בניצן

סיפור אהבה בין העץ והארץ

בקמפוס החדש של מכון התורה והארץ נפתח מרכז מבקרים חווייתי וטכנולוגי עם פעילויות, אטרקציות, כיף והמון אהבת ארץ ישראל!

אטרקציות טכנולוגיות ייקחו את הילדים שלכם למסע של היסטוריה, גאוגרפיה, חקלאות ועוד...

פתוח לסיור עצמי למשפחות
בין השעות 10:00-18:00

מיועד למשפחות
(גילאי 8-120)

עלות למשתתף
₪ 25

ותיקוני בטיק

לקבוצות ניתן לתאם בטל: 08-6847088 | הזמנת כרטיסים באתר 'מכון התורה והארץ' או בטיק צ'אט:

דף עולם הבא

תמיד חלמתי שתהיה לי איזו 'מסכת עולם הבא' משלי. חסיד אחד בצפת הכיר לי את המושג הזה: יהודי מגיע לשמים, בוחנים אותו: "למדת תורה?" אבל מה, נותנים לו בחירה: "על איזו מסכת תרצה להיבחן?". וכך נהגו, שכל יהודי בוחר לו בחייו מסכת שבה הוא משקיע יותר משאר מסכתות. מסכת אותה הוא לומד גם בתור בבנק, או מחוץ לחדר המחנך באספת הורים. אפילו על הערסל בין עצי האייליפטוס, ב'בין הזמנים', הוא שולף מהתרמיל את אותו כרך מרופט ובלוי וחוזר שוב על איזה רש"י מתוק. 'מסכת עולם הבא'! איזה 'געשמאק'!

ולמה נאמין לזמר בוב מארקי
בעיד המפורסם שלו 'I SHOT THE
SHERIFF' – "יריתי בשורף אבל לא
בסגן שלו"? כי יש לו "הפה שאסר"! הוא
מעצמו הודה שירה בשורף, נאמין לו
בחפותו לגבי הסגן...

בינינו, כנראה שאני קצת מדומיין, עוד לא זכיתי שתהיה לי מסכת שאני בקי בה. אמרתי לעצמי: אתפשר על פרק אחד. יהיה לי 'פרק עולם הבא'! שמתי עין על 'חזקת הבתים', הלא הוא הפרק הראשון שלמדתי ב'עיון' בשיבת 'שלוש רב' בצפת וגם חזרנו עליו ב'מדרשת זיו'. פרק שכולו 'אקשן': טענת 'מיגו', "הפה שאסר הוא הפה שהתיר", 'שור מועד'... היינו מתבדחים: למה שור עושה 'מווווו'?' – כי הוא שור 'מווווו-עד'. ולמה נאמין לזמר בוב מארלי בשיר המפורסם שלו 'I SHOT THE SHERIFF' – "יריתי בשורף אבל לא בסגן שלו"? כי יש לו "הפה שאסר"! הוא מעצמו הודה שירה בשורף, נאמין לו בחפותו לגבי הסגן...

הבעיה היא – הלימוד בעיון. גם בצפת וגם ב'זיו' הספקנו, אולי, שישה-שבעה דפים, וכך אפילו פרק אחד לא זכיתי לדעת. במה אבוא לאותו מבחן אחרי מאה ועשרים?

אמרתי בליבי: אבחר לי דף אחד! סוגיה אחת! 'דף עולם הבא'! למשל, סוגיית "שטרא זייפא", ועליה אתכונן! איך שרב יוסף צועק שם בדף לב: השטר הזה הוא "חספא בעלמא"! , חתיכת חרס שבור! מרגש!

מכאן אני עובר לימים האלה, ימי בין המצרים. הלוחות שבורים, החומות שבורות, וגם הלבבות קצת.

חשבתי פעם, אני מקווה שאוכל להסביר את עצמי: בשביל להיות שבור, אני צריך קודם כל להיות שמח. נשמע כמו סתירה, אבל לא. שמחה אמיתית היא חיבור פנימי למהותי, ומהמקום הזה בנפש אני יכול להתחבר לשבר של העולם.

באלה הימים אני רוצה לצאת ולחפש את השברים של הלוחות, ללמוד את מה שכתוב עליהם, אפילו אם זה חצי מילה או חצי משפט. עבורי, זה העניין של 'מסכת עולם הבא' – לחיות תמיד עבור משהו נצחי. והדבר הזה של לחיות לקראת משהו גדול שקורה, פועם בעם ישראל היום יותר מתמיד.

הראיתם את החייל שעושה 'סיום' בבניין שבור בעזה? ומה עם הרב צבי יצחק, גיסי, שכותב ושולח למשפחה חידושים מהטנק בחאן יונס?! אני אעשה 'סיום' על 'חספא בעלמא' של 'חזקת הבתים', ואתה תעשה על כתובת מקיר של בית שבור בנווה דקלים. בואו עם שמחה פנימית ומשהו שבור, ונחבר הכל למסכת אחת קדושה ומתוקה.

בזמן הפנוי שלך

תוכנית רמים (B.Ed) בתושב"ע קצר ואיכותי

חינוך מיוחד
דו חוגי

תנ"ך

מחשבת
ישראל

מדעי
הטבע

אנגלית

מדעי
המחשב

לשון
עברית

מערכת שעות נוחה
למידה היברידית, ימים
מרוכזים, מקוונים ועוד

מלגות מיוחדות

חדש וייחודי!

הסבת אקדמאים והרחבת הסמכה
במסלול מקוצר בחוג ללשון הקודש ובאנגלית.
+ תוכניות מותאמות לבעלי תעודת מורה בכיר.

מופע שהוא התוואר

רביקוני תפילת

יצחק מאיר

21:00

20:30 פתיחת שערים

רביעי י' אב, 14.8

היכל התרבות פתח תקווה

אורחים:

עמיחי פלסר

אביאל סולמן

לכרטיסים סרקו:

גלגולה של פרוסת לחם

איור: אהרון בירם

האדמה פשוט הייתה שם,
 נותנת את עצמה לצמיחה שלו.
 הגרעין הרקיב בתוכה,
 ואחר-כך גם נבט בתוכה.
 השמש נתנה לו חום ביום,
 הירח נתן לו אור בלילה.
 השמים היו פרושים שם כמו אוהל,
 נותנים לו קורת גג.
 הגשם נתן לו כוח לגדול,
 הטל הרעיף עליו חיים.
 הרוח הורידה ממנו אבק,
 האור אפשר חילוף חומרים.
 החקלאי ניכש ועישב,
 מסיר מעכבי גדילה.
 המתנדבים הגיעו לשמור,
 שלא יאכלו אותו חיות בר.
 הקומביין קצר אותו,
 מפריד ממנו את המוץ.
 הפועלים מיינו אותו,
 האורזים ארזו אותו.
 הכביש שימש דרך להובלה,
 הנהג והמשאית לקחו והסיעו אותו.
 העובד בתחנת הקמח הפעיל את
 המכונה,

המכונה טחנה אותו.
 השקית הכילה אותו,
 שלא יתפזר לכל רוח.
 משאית נוספת הסיעה אותו,
 מלגזן עם מלגזה העביר אותו למחסן.
 עובד בסופר סידר אותו על המדף,
 עגלת סופר העבירה אותו לקופה.
 הקופאית העבירה אותו בקופה,
 המכשיר לסריקת בר-קוד ציין את המחיר.
 כרטיס האשראי שילם על הקניה שלו,
 הקופה הוציאה קבלה.
 הרכב לקח אותו אל הבית,
 הילדים העבירו אותו לארון.
 הנפה בררה אותו,
 האמא לשה אותו.
 הקערה הכילה את העיסה,
 התבנית נשאה אותו לאפיה.
 התנור אפה אותו,
 הכפפה הוציאה אותו מהתנור.
 הסכין חתך אותו,
 הצלחת הגישה אותו.
 כל אלו נגעו בו ישירות,
 שותפים מלאים בהתקדמות שלו.

האמא צריכה אוכל,
 הקומביין והמשאית צריכים דלק.
 התנור צריך חשמל,
 את הקערה מישהו ייצר.
 *
 גם למעטפת יש מעטפת,
 שלב נוסף בדרך:
 את הדלק לקומביין הובילו במיכלית,
 למיכלית יש נהג,
 הנהג צריך אוכל,
 מישהו עבד בשביל האוכל הזה.
 •
 וככה מתברר שבפרוסת לחם בודדת,
 נמצא כל העולם.
 וכולם מחכים לראות,
 איך יאכלו את הפרוסה.
 •
 הפרוסה הזאת נמצאת בידיים שלך,
 בהצלחה!

גם להם יש רקע,
 מעטפת משלהם:

קצר ואיכותי

קיצרנו את הלימודים
ושמרנו על האיכות

תואר ראשון
בשלוש שנים
בלבד!

25% פחות
בשכר לימוד

אפשר להצטרף
גם בשנה ב'

מתחילים לעבוד בשנה ג'

תואר ראשון ושני ב- 4 שנים

שילוב מדרשה ארוחה בריכה במלגות לימודים מעונות חיים שנה א'

לפרטים והרשמה: 02-6750724 053-8254356

רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים rishum-jer@michlalah.edu

שני ימי לימוד בשבוע?
שלושה? ארבעה?

לא משנה מה,
העיקר
שתלמדי
תורה

תוכנית ההוראה של מדרשת אוריה

בשילוב תואר B.Ed מכללה ירושלים
איכות תורנית - אקדמית - חינוכית

קורס שליחות
ראש יהודי

שבתות
וסיוורים

ללימוד תורה
בחבורה

מעונות חיים
בשנה א'

ארוחת
צהריים

הסעות
מרחבי הארץ

בראשות הרב יהושע שפירא
והרב ברוך סליי

מסלול אורייתא גבעת שמואל
מסלול אורי ירושלים

רוצה לשמוע עוד? 058-7710933

חפשי בגוגל 'מדרשת אוריה' f מדרשת אוריה @midr_oria

מאחורי הפרגוד // שרית לפידות

אשת חינוך ואמה של תפארת הי"ד

שירים אָאָרְג

מה בעצם מבקש אדם
הנודר נדרים?
מדוע פרשת 'מטות' באה
בין המצרים?
ובמה יתהפכו הצומות
לששון ושמחה?

נדרים תקוקים

בין שבירת הלוחות
אלו שפתוף הלכות
בקשו להיות תקוקות,

לבין יום בכית חנם
בו גדלה הצפיה
שיבוא העם וירש ארץ
בתוף כל העולם הנעלם,

בא לו אדם לדר
ועל עצמו דבר או שנים
לאסר,

בכף לנסות להביא עצמו
להיות בבוא הדוק
להזכיר במעט את שנשבר.

אך בדרך למוציאות יפגש חכם
למען נדרו יהיה נתר
מבריחתו יאתר
עד יתהפכו הצומות להתועדות
וגם הוא בא-ל יהיה שוב תקוק.

ולעשות טוב, שאעצים את העולם בעזרת
כוחותיי... ואראה אותך בכל שלב.

כמה פחדה מחיים של שכחת ה', של
איבוד ה' בחייה. כמה ביקשה חיבור ודיוק.
כמו רבים מבני דורה היא ביקשה תשוקה,
חיות, ביקשה לבחור מחדש בגירסא דינקותא
שפיעמה בה, וכפי שהיא ניסחה זאת: "אני
לא יכולה לברוח ממנה".

היא לא הסכימה לחיות בהתאבדות פנימית
של ניתוק בין הדעת לחיי הרגש. הסטטוס
שלה נשאר עד רגעיה האחרונים "בבית
א-להים נהלך פרגש".

והנה ענין תפלה הוא להעביר דברים
המסתירים.

למשל בארץ יש כח הצומח, ואף
על פי כן בלא חרישה אין מתגלה
כח הנ"ל מפני שהוא מסתר בדומם,
והפעלה של החרישה - שמחמתו
הוא מגלה כח הצומח.

פן ענין התפלה, כי יש בטבע כל
נפש מישראל למסר נפשו לה' רק
שהיא מסתרת, ובתפלה הוא מגלה
האהבה כמו שהחרישה מגלה כח
הצמיחה.

(מאמרי אדמו"ר הזקן הקצרים עמ' כג)

גם אם בצד החיצוני נראה שיש פער בין
תפילותינו ובין היכולת שלנו, בנקודת זמן
מסוימת ובנסיבות מסוימות, לממש ולפעול
את הרצונות הגבוהים הללו - עדיין התפילות
מגלות וחושפות את הכמיהה של הנשמה
האלוקית לבוראה ואת האהבה ומסירות
הנפש לה', ואלה יקרות מאוד בעינינו.
בשמחת תורה זכינו להצצה מאחורי
הפרגוד, להתבוננות האלוקית הבוחנת כליות
ולב באותן נשמות שזעקו, דמעו וביקשו
קרבת אלוקים ובהירות דרך, וזכו לעלות
בסערה השמימה.

בתנו תפארת הי"ד נרצחה בשמחת תורה
במסיבת הנובה. בת עשרים ושלוש הייתה,
גבוהה, תמירה ויפה. מלאת אהבה לבורא
ולבריאיה. בדרכה נגעה בחברי אמת רבים,
והמפגש איתה הפגיש אנשים עם שאלות
של מהות, ייעוד ונשמה, והפיח בהם רוח.
תפארת ניחנה בכוחות חיים גדולים.
"אנשי אש" היא קראה לסוג האנשים שעימם
הזדהתה.

בשנות נעוריה באולפנת כפר פינס, וגם
לאחר מכן במדרשה במעון שבה למדה תורה,
ולאורך מסע חוצה יבשות שעברה במשך
שנה ושבעה חודשים, תפארת הסתובבה עם
קושיה קיומית עמוקה: האם התורה היא סם
חיים בשבילי, או שאצטרך להמית חלקים בתוכי
כדי לחיות חיי תורה?

תפארת ביקשה תורה שלא מצמצמת את
כוחות החיים.

בשירו של ביני לנדאו "נקומה נא" הוא
מתאר את מדבריות הנפש העוברים על אלה
שגם אם נראה שהרימו ידיים הם מעולם לא
אמרו נואש, ומה שמאפשר להם להמשיך
במסע הוא אותו כוח זיכרון ישן של גירסא
דינקותא שהתורה היא באר מים חיים. מעיין
מרווה.

ותפארת מסתובבת עם הקושיה הזאת
בעולם ומנסה למצוא לה תשובה, וביומנים
שהיא כותבת היא משאירה תפילות כתובות
בריו ספוג בדמעות. תפילות המגלות כמה
ביקשה את פני ה':

תפילת הדרך

יהי רצון מלפניך אלוקי ואלוקי אבותי,
שתזכני לחיות את נשמתי ולהוציא אותה
לאור,

שאזכה לחיות מתוך שמחה ובהירות הדרך,
מתוך קשר פנימי וכנות עם עצמי ועם דרכי...
ותצילני... משכחת ה', מחיים ללא מטרה,
מאיבוד ה' בחיי, מחברה רעה, מלחץ וחרדה,
מחוסר כבוד כלפי הוריי, משכחת הדברים
החשובים באמת...

שאזכה לראות הכול מתוך טוב פנימי גדול

מדרשת מעיינותך
יש כאן מקום
בשבילך!

סוקי לאתר <

מדרשת מעיינותך • אירוח ולימוד ברוח החסידות

מזמינים מלון בירושלים ומקבלים ההמון

- בואו לירושלים ליהנות
- מזמינים מלון בירושלים
- מלילה שני בחצי מחיר*
- ומכניסה חינם להמון
- ומקבלים ההמון
- אטרקציות בעיר
- מוזיאונים ומוסדות תרבות
- האקווריום וגן החיות התנכ"י
- הייליט – מופע הלייזרים בשמי ירושלים
- אוטואוכל בטיילת ארמון הנציב

לרשימת ההטבות המלאה חפשו בגוגל: ירושלים האטרקציות עלינו

בין אור לחושך – מבט פנימי לברכת יוצר

ראייה. לעומת זאת, את החושך אנו מפקים על ידי כך שאנו לא מאפשרים לאור להופיע, כלומר מונעים מהיש להופיע וממילא מופיע האין. אנו לא מבצעים את פעולת ההדלקה, וממילא שרויים בתוך העלטה.

החושך אינו דורש שום פעולה מאתנו, כי הוא אין. אני לא באמת פועל כאן במשהו, נהפוך הוא: אני מונע את עצמי מליצור משהו, אני רק משהה עצמי בתוך האין ומאפשר לעצמי לא לראות. אני פשוט בתוך החושך, ומי שרואי בחושך איך יראה?

ההימצאות באור, בין פיזית ובין תודעתית, מאפשרת לנו לראות ברור, לזהות דברים שהיו נסתרים מעינינו בחשכה. האור מאפשר בהירות מחשבתית וראייה ברורה, ואילו החושך פשוט מסמא אותה.

סומא נחשב כמת, כי אין חיים במקום שיש בו אין, ולכן שומה עלינו לבחור היטב את מקור חיותנו.

כדי ליצור המשכה של יש מאין, זה דורש מאתנו להמציאו ולקיימו באופן תמידי כל העת. אנו אלה שנותנים לו את החיות ולכדו הוא אינו מתקיים, כי בכוונה הבסיסית והמהותית שלו הוא בעצם אין.

להבדיל: ה' ברא את העולם יש מאין, ובגלל שבמהותו הוא אין נדרש הקב"ה כביכול לברוא אותו בכל יום מחדש – "המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית". הבריאה הבראשיתית חוזרת על עצמה ונבראת מחדש בכל יום יום. היא מתחזקת רק מתוקף הכוח שה' נותן לה, כי במהותה – כאמור – היא אין, ולכן על מנת שתיברא ותתקיים היא חייבת את התערבותו של ה'.

בדומה לזה, גם החושך מתקיים בתוכנו רק כי אנו בוראים אותו מחדש בכל יום בתודעתנו.

חשוך כאן, מישהו יכול להדליק את האור?

אם נשכיל להבין שהחושך במהותו הוא אין, והוא בעצם רק העדר ראייה של הימצאות האור האלוקי, נוכל פשוט להפסיק לברוא אותו ולתת לו חיות. קיום החושך הוא למעשה 'תעתוע ראייה', שיבוש הראייה הנכונה, וזה שאנו רואים בצורה לא ברורה לא אומר שכך נראה במציאות האובייקט שלפנינו.

החושך הוא פיקציה, הוא המקום בו הדמיון מתחיל לעבוד שעות נוספות, וכל קשר בין האופן שבו אנו רואים את המציאות למציאות כהווייתה הוא מקרי בהחלט. כשאנו נמצאים בחשכה, מקבלים האובייקטים לעיתים משמעות אחרת בעינינו, כך שנדמה לנו שחפץ אחד עונה להגדרה מסוימת בעוד שהוא במהותו עונה על אחרת. זה מצוי לרוב בקרב ילדים שבחשכה הדמיון שלהם גובר, והנעליים הפזורות בחדר נראות להם כשתי מפלצות עם חורים בעיניהן.

כשאדם שרוי בחשכה הוא עבד לדמיונותיו ולפחדיו, והוא אינו מסוגל לראות אחרת או להאמין שקיימת אפשרות כזו. וכל זה בגלל שמתוך סכלותו ייחס לחושך מהות קיימת שאיננה שייכת לו. הוא ברא כמו ידיו – ואם תרצו: עיניו – את החושך שלו.

זאת ועוד: בגלל שהחושך הוא במהותו אין, הוא מפגיש אותך עם האין. בחדר חשוך לא רואים כלום, כי מה שיש שם זה כלום. יש שם חושך, וחושך הוא אין. כשאני רואה כלום, אני רואה בעצם את מהות החושך, את האין.

לעומת זאת, האור הקיים בחדר מאפשר לך לראות את היש כי הוא במהותו יש. מפגש עם האור הוא מפגש עם הראייה הנכונה שמראה לך באמת את מה שקיים. לעומת זאת, החושך לעולם יראה כלום למרות שיש גם יש... (תרתי משמע).

כל עוד יחיה האדם את החושך בתוכו ויתחזק אותו, גם הוא יחיה אותו ויחוש בו. הוא ימקד מבטו במה שאין, כי החושך בטבעו ובמהותו הוא אין גמור. מה שבאמת הוא בגדר 'יש' זהו רק האור, והאור הזה מתקיים כל העת – גם ללא צורך בתחזוקה שלנו אלא מעצם היותו יש, ובכל יום מחדש הוא מוציא מהכוח אל הפועל ופועל את ביטויי במציאות.

שנזכה בכל יום לרצות להדליק את האור, לראות אותו ולייצר אותו בחיינו.

ארבעה עולמות יש לו להקב"ה, החל מהעולם הנמוך בו אנו מצויים – עולם העשייה, עבור דרך עולם היצירה הנברא יש מיש, עולם הבריאה הנברא יש מאין, ועולם האצילות בו הכל מלא בנוכחותו של ה'.

מדוע על האור נאמר שהוא מעולם היצירה ("יוצר אור") ועל חושך שהוא מעולם הבריאה ("ובורא חשך")? מה ההבדל בין יצירה לבריאה ומה ההבדל באמת בין אור לחושך?

השורות הבאות מאירות את הכל.

יצירה – זהו, כאמור, העולם שמתחת לעולם הבריאה. יצירה היא יש מיש, כלומר: ליצור דבר חדש מדבר קיים. כגון צורך שלוקח חומר גלם ויוצר ממנו תכשיט, כשהוא למעשה השתמש בתכונות של הזהב ויצר ממנו צורה שונה.

על מנת להוציא מהכוח אל הפועל נדרש שה' כוח' תמיד יהיה מצוי, כי הוא עצמו מושא היצירה. זהו חומר גלם שממנו אנו יוצרים ומביאים לידי ביטוי את התוצר.

לעומת זאת, בעולם הבריאה הגבוה יותר מעולם היצירה, אנחנו מדברים על יצירה של יש מאין, כלומר: אנחנו מאפשרים למשהו חדש לגמרי להתהוות מתוך האין.

אם כן, מדוע האור זכה להיווצר בעולם היצירה ואילו החושך מעולם הבריאה?

משום שהחושך איננו בריאה משל עצמה, אלא רק העדר אור.

כלומר, כשיש חושך אין זה משום שהחושך נוכח אלא מפני שהאור איננו כאן, ולכן כשהחדר חשוך והדלקנו בו את האור יתפוגג החושך, וכשנכבה את האור הוא ישוב. כלומר, מה שגורם להופעתו או אי-הופעתו זה בעצם הדלקת וכיבוי האור. יוצא, אם כן, שמהותו של החושך איננה עצמאית אלא מופיעה בגלל העדר אור.

האור תמיד קיים ונהנה כביכול מתחושת 'יש', ואילו החושך לא היה קיים אף פעם והוא במהותו 'אין'.

מה ניתן ללמוד מכך על החושך בחיינו?

את החושך אנו יוצרים כביכול יש מאין, בהסתכלות שלנו מתוך סכלות. הסתכלות צרה ולא מעמיקה מקנה למעשה לחושך ישות של 'יש', וככל שאנו מעמיקים בו יותר מחשבתית או מאפשרים לעצמנו לחוות אותו יותר, כך הוא בעצם יותר נוכח בחיינו – פשוט כי נתנו לו מקום והפכנו אותו למהות, למשהו חי וקיים ומאוד ממשי. הפכנו אותו מאין ליש, בעוד שבמהותו הוא אין.

החושך אלו אותם מקומות בהם האור אינו מאיר את אורו. ה' יצר אור בעולם היצירה יש מיש, ובכל יום מחדש הוא נותן לו ביטוי, כנאמר בתפילה "המאיר לארץ ולדרים עליה". לעומתו, את החושך אנו בוראים בראייתנו כמו עינינו. כאשר אנו לא מטיבים לראות את האור, אנו למעשה פוגשים בחושך שאנו בוראים יש מאין, כי באמת הוא איננו קיים ורק האור הוא זה המאיר כאן תדיר.

קיומו של החושך תלוי בבחירתנו לברוא אותו בכל יום מחדש. כלומר, לבחור בכל יום לא לראות את האור. כל יום, כל היום – להימנע מפעולת הדלקת האור. זהו מאמץ מחשבתי הגורר נזק תודעתי ורגשי לא קטן.

אנו בוחרים, בין במודע ובין שלא במודע, לראות את החושך, או לחילופין לא לראות אור. החושך נראה רק בעיני מי שחושך מעצמו ראייה מזוככת ופנימית יותר. החושך נראה רק בעיני מי שבוחר לתת לו קיום ולתת לקיום הזה להשפיע עליו. זה בהחלט נכון שכדי לראות את האור צריך לבצע פעולת הדלקה כלשהי, אבל עצם העובדה שכאשר אנו מדליקים אותו הוא מופיע מוכיחה לנו שהוא היה שם תמיד ויכולנו לתת לו להופיע גם קודם לכן, לו רק היינו מדליקים אותו. ועוד הוא מראה לנו שיש בכוחו להעלים את החושך ולגבור עליו, כי לעולם גובר היש על האין.

את האור אנו לא בוראים, אלא רק מאפשרים לו להופיע. כלומר, האור הוא מעין חומר גלם, וכשאני נותן לו להופיע – הוא מאיר. אני משתמש בכוח הגלום בו ובתכונותיו להאיר, ומוליד ממנו הארה או

פרק כ"ו / בלי שמחה זה לא ילך

איזה פרק הוא פרק כו! זוכרים שאמרתי על פרק כג שהוא הפרק שאני הכי אוהב בספר התניא? אז האמת היא שאני הכי אוהב את פרק כו... יכול להיות שאני אגיד את זה גם על פרק כז, אבל באמת פרק כו הוא אור כל האורות.

אנחנו נמצאים עכשיו בתוך התהליך של ספר התניא בו התורה מתקרבת אלינו. למדנו ש"אני ה' לא שנית", הכל-הכל זה הוא יתברך. הדיבור שלו נמצא בתוך המצוות ובתוך התורה ממש, ולכן מי שמתכחש להן הוא למעשה מתכחש לה', מתכחש למציאות, לעצמו.

אבל, לפעמים אנחנו יודעים את הכל בחכמה-בינה-דעת, ובכל זאת יש לנו איזו בעיה עם ההימשכות של הגוף שלנו, אנחנו נתקלים בעיכוב של הרצון שלנו אל העניין. ולכאן נכנסת תורת החסידות שיודעת למשוך אותנו פנימה, לחשוף את הפנימיות, ונותנת לנו דרך להתחזק ולבצע את מה שלמדנו.

אומר האדמו"ר הזקן בפרק זה: "העצה היעוצה" לחיות את כל מה שלמדנו עד עכשיו - היא השמחה. הרי חז"ל אומרים שמיום שחרב בית המקדש "מחיצה של ברזל מפסקת בין ישראל לבין אביהם שבשמים", והמחיצה הכבדה הזאת היא חתיכת משקל שיושב על הגוף שלנו, כך שלמרות שאנחנו יודעים ומכירים במעלת עבודת ה' - הגוף שלנו לא מתפקד. "וידעת היום" - מעולה, אבל חסר ב"השבות אל לבבך".

פעם שמעתי: למה אמרו חז"ל דווקא "מחיצה של ברזל"? כי הברזל הוא אמנם אטום, אבל מוליך חום. החום והשמחה יכולים לרכך גם מחיצה של ברזל. אי לכך, אומר בעל התניא: כשם שכאשר שני אנשים נאבקים זה בזה, היכולת של האחד להתגבר על זולתו היא רק כאשר יש לו חשק ותשוקה לנצח, כך ממש אי אפשר לנצח במלחמת היצר ועבודת ה' בלי לעורר את השמחה שבלב.

בחסידות ברסלב, השמחה הפכה להיות ממש "יהרג ובל יעבור", ואפילו "מילי דשטותא". בחב"ד זה שונה, השמחה מגיעה מתוך התבוננות מה באמת קורה כאן ואיך אפשר באמת להיות שמח. לחב"דניקים יותר קשה להיות שמחים סתם כך, מעצמם, מהלב, אבל כשמתבוננים בשכל ומתעמקים מבינים מהם הגורמים המביאים לשמחה, ומה מעכב את התפרצות השמחה.

בהתייחס למבואר בפרק הזה: מעכב ומטריד ומפריע לנו המצב של העולם בכללו ומצבנו האישי בפרט: הקשיים, הייסורים, וגם העוונות שבהם ירדנו והשפלנו את עצמנו רוחנית עד שנעשינו לא ראוים כביכול - בעקבות כל הדברים הללו אנחנו מרגישים רחוקים, יבשים ומחוספסים מכדי שנוכל לשמוח.

אז דבר ראשון, ביחס לעוונות שאדם רחמנא ליצלן חטא - אל תיתן לזה לטובך אותך כל היום. תקדיש זמן מוגבל שאתה יודם לכך, בו אתה שוכר את הלב שלך על החטא שעברת, ומיד אחר כך תחזור ותתעורר ותהיה בטוח שה' מוחל וסולח. בד בבד, גם תזכור מי אתה. אל תגידר את עצמך אף פעם כחוטא, זכור שיש לך סיבה מצוינת להיות שמח - בגלל עומק הנשמה שלך הקשורה עם ה'.

וביחס להתמודדויות התוקפות אותנו בבני חיי ומזוני, אומר לנו האדמו"ר הזקן: דע לך, אתה לא רואה הכל. אתה אמנם רואה סביבך חושך והסתרה, אבל האמת היא שבעתיד מכל זה "ימלא שחוק פיננו". נכון שהיית מעדיף לקבל המשכה מהאותיות התחוננות של שם הויה - ו"ה, כי זו המשכה פשוט וגלויה, בה אתה רואה בבירור מה קורה, והטוב הוא פשוט טוב; לעומת זאת, בהשפעה שיוורדת מהאותיות העליונות י"ה - זו המשכה היוורדת לעולם ומתערבבת עם הסתרות שונות והיא מתגלמת בצורה קשה וכואבת, אבל דע לך שזה שפע וטוב יותר עליון, ולכן "אשרי הגבר אשר תיסרנו י"ה". נכון שיש בזה חושך, אבל דווקא שם "ישת חשך סתרו", שם הקב"ה נמצא בשיא התגלותו.

על השמחה הזו המאירה מעומקי הנשמה ומעומק האיך-סוף שנמצא בך, אומר האר"י הקדוש שהיא חיונית, ובלעדיה באות חלילה הקללות שבתורה - "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוקיך בשמחה ובטוב לבב מרב כל". הרי יותר מכל דבר אחר שיכול

להיות בעולם, מכל שמחה גשמית - היית צריך להיות שמח בעבודת ה'! איך? כשאתה מתחזק בהבנה האמורה שאתה לא רואה הכל, ויש לך סיבות טובות להיות שמח.

אם כן, נסכם: כאשר אדם יהיה שמח, יהיה לו כוח והתעוררות של אש בעבודת ה'. כך נחבר את כל מה שלמדנו עד פרק כו - מי אני, מהי התורה ומהן המצוות, ועל כך שבאמת אין אפשרות להייותר מחוץ לדבר הזה. זה כמו לאכול חציר או מסמרים, להתנגד לעצם החיים שלי - בלתי אפשרי. ואת כל זה אני יכול לחבר ללב שלי כאשר אתחזק בשמחה, מתוך התבוננות של אמונה בנוכחותו של הקב"ה החובקת כל.

עמותת אביב התורה מחפשת גייס/ת משאבים

מה התפקיד:	מה אנחנו מחפשים/ות:
<ul style="list-style-type: none"> • איחור תורמים פוטנציאליים • כתיבת הצעות לחמיכה וניהול קמפיניים • שימור וטיפוח חורמים קיימים • הפקת קמפיניים וערבי דינר • הפעלת מערך טלמרקטינג 	<ul style="list-style-type: none"> • יחסי אנוש מעולים • עבודה בצוות ועבודה עצמאית • אנגלית ברמה טובה • ניסיון בניוס משאבים • יכולת כתיבה וניסוח • זיקה לחינוך ולערכי תורה

מה אנחנו מציעים/ות:

- סביבת עבודה דינאמית ומשמעותית
- שכר בסיס גבוה ותנאים סוציאליים טובים
- אפשרות להתפתח ולהתקדם

רוצים להצטרף אלינו?
 שליחת קורות חיים ופרטים:
asher@avivhatora.org

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסי השמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

מתנה
על כל קניה
מהמודעה

מכירת קניץ

acer "מחשב נייד 15.6"

Acer Extensa 15
EX215-34-31QW
NX.EHRET.001
Core i3-N305
128GB SSD
8GB RAM
Windows 11

1,699 ₪

ASUS "מחשב נייד 12"

Asus VivoBook Go 12
E210MA
intel
64GB 4GB RAM
Windows 11s
Office 365 +

929 ₪

LG מסך מחשב
גיימינג UltraGear

1ms
165hz

27" **895 ₪**
27GQ50F-B

CHIQ מסך מחשב

27" **489 ₪** LMN27F650-R
24" **389 ₪** LMN24F650-R

bdk סוללת גיבוי
ניידת עם פנס

10,000mAh **99 ₪**
20,000mAh **139 ₪**

SPRAMEL קורקינט חשמלי
מתקפל
City Cross Ex

2,969 ₪

Lenovo קורקינט חשמלי
מתקפל
M2 Pro Plus
36V / 7.5Ah

1,590 ₪

Powertech גנרטור בנזין
3000W חד פאזי
PT8500WE

999 ₪

hp מדפסת אלחוטית
משולבת OfficeJet Pro

499 ₪ 8023

hp מדפסת אלחוטית
משולבת HP

265 ₪ DeskJet 2810
All-in-One

ערכת נס מקצועית הכוללת
2 ומקולים ומיקסר
Harmony

2,999 ₪

JBL מקול נייד אלחוטי
PartyBox
Essential
Encore

749 ₪

aiwa ביזורית אלחוטית
X50DSP Pro

555 ₪

אוזניות
אלחוטיות
Apple
AirPods
2 True
Wireless

499 ₪ Authorized Reseller

SENSOR מקרן קול אלחוטי
מרוצים 2.0
SBSR1

185 ₪

HPS Water
המפואר
Spirit
touch

2,190 ₪ מצב שבת

HPS Water
אלפא פלוס
Spring

1,490 ₪ מצב שבת

Gold Line מיחם חשמלי
ניחוסה
מהודר לשבת

179 ₪ 30 כוסות ATL-1068
199 ₪ 40 כוסות ATL-1088
249 ₪ 60 כוסות ATL-1136

SENSOR משאבת אוויר
חשמלית ניידת

249 ₪

Tefal מגהץ
קיטור
טפאל

390 ₪ SV6116
מספק 2200W
משאבת מים 5.3 ל

Hamilton Beach
מגהץ אדים
2200W

79 ₪ 19702

Gold Line פלטה חשמלית שבת

89 ₪ 2 סירים בינונית ALT-300
109 ₪ 4 סירים גדולה ALT-400
129 ₪ 6 סירים ענקית ALT-500

חדש!
רכישת תווי
מחסי השמל
באמצעות
מטבעות
דיגיטליים
(קריפטו)

Haier
מקרר האיר
דלתות 4
ליטר 472
נפח 421 ליטר
HRF4494FW
3,990

LG
מקרר מקפיא
עליון כנסף
ליטר 471
GR-B486INVS
3,190

SHARP
מקרר מקפיא
עליון שארף
ליטר 315
נפח 315 ליטר
SJ2131
2,490

אלקטרה
מקרר הפוך
מקפיא תחתון
אלקטרה
ליטר 358
נפח 327 ליטר
EL45W
מחיר מיוחד
1,990

אלקטרה
מקפיא
4 מגירות
אלקטרה
EL100
4 תאים
699

SAMSUNG
מקרר כפול
מקפיא
תחתון
סמסונג
ליטר 684
פיקוד שבת
RB34J3200BC
7,990

NAMCOR
מקרר 4 דלתות
נירוסטה אמקור
ליטר 600
HR4628SS
פיקוד שבת
4,290

SAMSUNG
מקרר דלת ליד
דלת SBS
עם קיוסק
ליטר 647
RS68DG5453S9
מגנט מובנה
7,770

מזגן נייד
TORNADO
FAMILY
NAKASUMI
החל מ-
945

אלקטרה
מייבש
כביסה
אלקטרה
EL 8860
7 ק"ג
999

מזגן לסלון
2 כ"ס
החל מ-**1,770**

מזגן
125 כ"ס
החל מ-**990**

מזגן
1 כ"ס
החל מ-**849**

COLDER
מצנן האוויר
Colder Como
קומפקטי וחסכוני | לוח מקשים
דיגיטלי | מכל מים 55 ליטר | מכל
מים ניתק בקלות ממניף המצנן
מיזוח: 7.7X869.7X374.2X496
890

Star
מאוורר תקרה
3 טסאר
44"
3341
279

PLATINUM ELECTRIC
מאוורר עמוד
16
3 מהירות
5 נופים
שקט וקל להרכבה
PU-60
69

BOSCH
מכונת כביסה
פחת קדמי
1-10 ק"ג
בוש
ליטר 1400
10 ק"ג
WGG154021
3,090

LG
מכונת כביסה
פחת קדמי
LG
ליטר 1400
8 ק"ג
F1608BD
2,190

CRYSTAL
מכונת כביסה
פחת חזית
12 ק"ג
ליטר 1400
12 ק"ג
WM121400
2,190

SAMSUNG
מכונת כביסה
פחת חזית
1-7 ק"ג
סמסונג
ליטר 1400
7 ק"ג
WW7ST4043CE
1,890

אלקטרה
מכונת כביסה
פחת עליון
אלקטרה
EL10070
7 ק"ג
1,550

BOSCH
מדיח כלים
אינטגרלי
13 מערכות
כלים בוש
ליטר 1400
10 ק"ג
SMV4HBX19E
3,399

אלקטרה
מדיח כלים
Premium
3 סלסלות
אלקטרה
EL939N
1,990

BOSCH
כיריים אינדוקציה בוש
80 ס"מ
אינדוקציה
PVS851FBE
3,490

Fauter
כיריים גז
זכוכית
קריסטלית
סאטר
SG626B
999

AKENO
כיריים גז
4 להבות
AK 64
349

AEG
תנור
אפיה בנוי
נירוסטה
תוצרת גרמניה
BEE233115M
2,390

Fauter
תנור
אפיה בנוי
סאטר
תצוגה דיגיטלית רחבה
SBI640
1,590

NET BROIL
גריל גז בייסיק
3 מבערים
+כירת צד
net broil
599

Selmor
פלטת שבת
מתגלגלת
SE-376
249

GOURMETMAXX
מיקסר
בעיצוב וטרט
עם קערה
בנפח 3 ליטר
במחיר מיוחד
14409C0
199

אלקטרה
סוסטר אובן
אלקטרה 38 ליטר
TO-38G-3CL
299

אלקטרה
מיקרוגל 20 ליטר
אלקטרה
ELM720GTB
199

yeedi
שואב רובוטי
שוטף
Yeedi K650
690

BRUNNEN
מסיר שיער
לייזר בראון
Silk-expert Pro 5
PL5052
1,790

PHILIPS
מכונת גילוח
חשמלית
לשימוש יבש ורטוב
S1141/00
169

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 22:30

5018*
PAYNGO.CO.IL

בתוקף עד- 6.8.24 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | התמונות
להמחשה בלבד | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות.

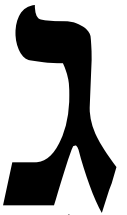
התבונה

בבית המקדש

חבורת ילדים מגיעה בתשעה באב לפנות בוקר לרחבת הכותל המערבי, עומדת מהופנטת מול המראה של אלפי אנשים אבלים על חורבן בית המקדש • אבל אז הן מגיעות, השאלות: למה מקדש? משעמם לי! ומה זה אכפת לי בכלל?! • 16 שנה התגלגלה הטיוטה של הספר שרק רצה לספק מענה לשאלות של הילדים – וגם ההורים – אבל החלום בושש להתגשם, כמעט כמו המקדש עצמו • עכשיו, אחרי שהספר כבר הפיק את עצמו ומוכר את עצמו, מתיישבת חסיה בן זכאי לשיחה שכולה מקדש ומשתפת במסע אל ארמונו של מלך

שירי זיני

ס כשמאחוריה השתרך שובל ספרותי בן 10 ספרים, היא תמיד חיכתה לו – לספר על המקדש שיפציע לאור עולם (ספר שלישי בסדרת 'מסע במכונת הזמן', אחרי מערת המכפלה וקבר רחל). "הוא היה החלום הראשון שלי – לדבר עם ילדים ברמה ובשפה שלהם על המקדש, ושהנושא הזה יעלה לכותרות ולשיח", משתפת חסיה בן זכאי, מאירת וסופרת, שקוראי 'קרוב אליך' כבר זכו להכיר בעבר.

אחד הדברים המרכזיים המאפיינים את יצירתה של חסיה, הוא היכולת לשלב מסרים רוחניים עמוקים בתוך עלילה מרתקת שמתחברת ללב הקוראים הצעירים, והספר על המקדש אינו שונה בהקשר זה. בחן רב ובמקצועיות הוא מצליח לשלב בין פיתול עלילתי מרתק לבין הצגת רעיונות וקטעי מידע רבים, שיחד יוצרים חיבור אישי לרעיון המקדש והגאולה. חסיה תמיד ביקשה לקרב לב את הרצון למקדש, לשאול את השאלות שאף אחד לא העז לשאול בקול, לספק תשובות ולעורר רצון אמיתי שיגרום לילדים – וגם להורים שלהם – להתחבר ולדרוש את המקדש. והשנה, ובכן, היא זכתה לברך על המוגמר, ובחדש ניסן האחרון הודפס סוף-סוף 'המקדש' – מסע אל ארמונו של מלך.

כשעורך קרוב אליך ביקש לראיין את חסיה לרגל תקופת בין המצרים על הגשמת חלומה האישי, ענתה: "למה דווקא בשלושת השבועות? המקדש הוא אקטואלי לכל השנה. אנחנו מזכירים את המקדש כל יום בברכת "בונה ירושלים" בברכת המזון ותפילת שמונה-עשרה. יש לנו ארבע צומות פזורים במהלך השנה, והחיסרון שלו הוא צער מהותי שמלווה אותנו תמיד, אז למה לצמצם את הדיבור על המקדש לתקופת בין המצרים?" ובאמת, כל כך חשוב להכניס לסדר היום את הרצון לגאולה, ולא לתחום אותו בלוח השנה לשלושת שבועות האבל.

עם זאת, אין ספק כי בין המצרים תשפ"ד תופס אותנו מטולטלים ובהולים אחרי תקופה ארוכה של מלחמה, וצמאים לגאולה ברמות שאף פעם לא הכרנו. חיילים שחזרו מהלחימה מספרים שאצל אויבנו נמצאת בכל בית תמונה של אל אקצה, מה שעורר רבים לשאול – מה איתנו? מתי המקדש יהיה בכל בית אצלנו? והדיבורים שיש לספר הזה לתת לכולנו, הם טל תחייה שניקח מעכשיו – מבטיחים! – לכל השנה.

ילדה של ירושלים

חסיה, מהיכן עלה בך רצון לכתוב ספר על המקדש?

"הייתה לי 'סבתא ירושלים' שגרה בשכונת שומאל הנביא, ועד מלחמת ששת הימים הם היו שרויים תחת איום של רירות הצלפים הירדנים מעבר לגבול שעבר לא הרחק משם. לאחר מכן, בתור ילדים היינו הולכים ברגל מביתה כל שבת לכותל. סבתא עליה השלום נפטרה לפני חודש, היא זכתה לאריכות ימים מופלגת וחיה 110 שנים (!). סבתא עלתה מתימן. היא הייתה אישה שלא ידעה קרוא וכתוב, אך את הבקשה והגעגוע למקדש היא העבירה אלינו בלי מילים ומנטרות. התודעה שלה הייתה – מקדש. הם באו לארץ בשביל לעלות לירושלים, מקום המקדש. זאת הייתה המהות של סבתא.

"כשלמדתי בירושלים בתור בחורה, הייתי ישנה אצלה. כשהשכמתי

בשעה שש בבוקר בשביל להגיע בזמן ללימודים, סבתא כבר חזרה מהכותל. היא הלכה לשם להתפלל, בלי סידור, רק עם לב. הולכת למקום המקדש, מתיישבת בעזרת הנשים עוד לפני שהמניין התחיל וממתינה לתפילה. סבתא הייתה דמות של געגוע לגאולה ולמקדש. היא החדירה בי את האהבה הגדולה למקום המקדש, והיא ההשראה שלי. הספר הזה הוקדש לה עוד כשהייתה בחיים."

כאלו עוצמות היו לסבתא! איך את מסבירה את זה?

"הציפייה החזקה לגאולה עברה מדור לדור. צריך לזכור שיהודים הגיעו לתימן עוד בגלות הראשונה, ומעולם לא חזרו לארץ קודם לעלייה הגדולה במאה האחרונה. זיכרונה של ירושלים לא מש משפתם. זה היה חזק כל כך. סבתא שלי באה ממשפחה של כהנים. היא התחתנה עם לוי, וזה לא היה רק משפחת "כהן" או "לוי", זו הייתה מהות עוצמתית. כשמשפחה הגיעה לארץ, ביקשו מהם שיקליטו את נוסחי התפילות שנהגו בתימן, כי הם שמרו את המסורת בצורה כל כך מדויקת."

יש עוד חוויה שהשפיעה עליך לכתוב את הספר!

"אבי, כבן של אמא שלו, היה לוקח אותנו כל תשעה באב לפנות בוקר לכותל. בתשעה באב הרחבה מלאה. כל עם ישראל לגונו מלא

את הכותל. אני זוכרת את הסיטואציה שחווינו בתור ילדים שמגיעים לכותל כשעדיין חשוך, ומתפעלים מכמות המבקרים ומהאחדות של עם ישראל לגונו. לראות יהודים שיושבים על הרצפה ומתאבלים על החוסר שבמקדש, זה מרשים ביותר. היינו יושבים שם שעות, עד 10-11 בבוקר. באיזה שלב נהיה לנו משעמם, ואז עלו בנו שאלות: מה אנחנו עושים פה בעצם? ומה יהיה כאן כשהגאולה תגיע בסוף? זה כמו סתירה פנימית. מצד אחד יש התעוררות לגאולה שלימה, מצד שני יש כאן המון דברים שאני לא מבינה אותם. מה זה מקדש בכלל? ומהי הגאולה שכולם מחכים לה? למה אנחנו מצפים, ומה חסר לנו בעצם?

"כשהתבוננתי בילדה הקטנה שהייתי, זו שמגיעה לכותל ושואלת בלי מילים למה זה קשור אליה, ורק כשהיא גדלה היא דורשת תשובות, חשבתי על ילדיי. מי אמר שכשמישיח יגיע ויכריזו בחוץ 'הגאולה הגיעה!', ילדיי יקומו מהכיסא וירוצו, ולא יבקשו לסיים את הפרק בספר או לגמור את המשחק? מה ייתן להם את השייכות והחיבור העמוק לגאולה ולמקדש?

"ובאמת, בסיטואציה הזו של רחבת הכותל המערבי כליל תשעה באב, הספר מתחיל."

דור של יהלומים

את מביאה בספר את סיפור הדורות שקדמו, האם כל זה נכון גם ביחס לדור שלנו? ... מה יהיה?

כאן חסיה מהסה אותי. לא רוצה לשמוע שום קינות על הדור הצעיר. "זה לא שהדור פחות טוב, חלילה", היא מסבירה, "פשוט, הדור של היום זקוק ליותר עומק. יש לו דרישה לחיבור עמוק שידבר אליו. איפה אתה מוצא יהלום? עמוק עמוק מתחת האדמה. אתה תרים שכבה ועוד שכבה עד שתאתר אותו! הדור שלנו מבקש את היהלום המשמעותי ביותר. זה מראה על המעלה העצומה של הילדים שלנו! "כשמסתכלים על תופעות בדור" מרחיבה חסיה, "מוצאים מה זורם באנגריות של הצעירים, למשל תופעת השימוש בחומרים למיניהם המצויה היום בנוער. הם מעלים אותך למעלה ברגע, וזה רק מראה מה הנוער מבקש - סם חיים. הם רוצים משהו שיתדלק אותם לעומקי עומקים. הרב גינזבורג שליט"א קורא לזה 'סם מעורר', והתפקיד שלנו הוא לחבר אותם לפנימיות הקדושה שהם מבקשים.

"הרבה דיברו ואפילו קצת הספידו את הדור שלנו, כדור הטיקטוק והאינסטגרם, דור חלול, ועוד כל מיני מסקנות. והנה ראינו אותם כחיילים במדים, בחורין בני שמונה עשרה-עשרים, שכותבים צוואות בהודעות טקסט או בדפים קצרים - מילים שכולנו צריכים ללמוד לדורות, ומוכנים למסור נפש וגוף למען כל יהודי ולמען הארץ הטובה שלנו. המראה מבחוץ קצת מטעה, אבל בפנים זהב טהור. הם עשויים מאותו חומר יקר ומשובח ששמו עם ישראל - עם הנצח!

"עכשיו נחזור לענייננו. בספר הזה, ההורים מביאים את ילדיהם לרחבת הכותל, הם מתפעלים ונהנים אבל פתאום נהיה משעמם.

ההורים עטופים בתפילה חרישית, והילדים שואלים:

מה אנחנו עושים כאן? כך הם יוצאים למסע בעקבות נקודות ורמויות בהיסטוריה, לומדים להכיר ולהתחבר למקדש ולדרישה לגאולה".

מיוחד! את בעצם מעלה את השאלות שלא ידעת לשאול בתור ילדה, ומעבירה תשובות וידע לילדים.

"אכן, אחת המטרות הגדולות של הספר היא לצאת מהבורות. לתת לילדים היסטוריה יהודית בנויה ומסודרת. להסביר מה קרה בבית ראשון, מה קרה בבית שני, מי הדמויות שהיו פעילות שם. לפעמים רק בחנוכה הורים מתעוררים להבין כמה המושגים מבובלים לילדים שלא יודעים אם מדובר בבית ראשון או שני, מי היה הרשע התורן, ואיפה החג ממוקם בציר הזמן היהודי.

"בספר השקענו בסרגל זמן קריא לילדים, עם תחנות בהיסטוריה: אברהם אבינו, מתן תורה, בית ראשון, חורבן... כשבכל תקופה מפורטות הדמויות המרכזיות והמשמעותיות שפעלו בה, כמו מלכים או נביאים. דבר

נוסף וחשוב ביותר שהספר מאפשר, זה הצצה להוד וההדר של המקדש, כארמונו של מלך. עצם זה שילד יפתח את הספר ויגיד "וואו" גם בלי לקרוא, זה עצום וגדול בעיניי. אנחנו מצויים בדור בו יש ארכיטקטורה ובנייה ברמה גבוהה ביותר, אבל אפילו ביחס להתפתחות של ימינו עדיין הארכיטקטורה של בית המקדש מדהימה ביופייה".

גשר בין השכל ללב

שתפי אותנו בסגנון הכתיבה של הספר.

"הספר הוא עלילתי, כאשר תוך כדי העלילה צפות שאלות רבות שילדים שואלים. הנהגתי בספר שיח פתוח של הדמויות, בצורה שמותר לשאול את כל השאלות. השיח הזה מאוד חשוב בעיניי.

לבקר את אמה

יוסי נעמד על הפסא מנופף בידיו "מישהו יכול לענות לי על שאילה שמציקה לי - למה שתהיה לנו שאיפה כזו כעם לחזר אחרת בזמן? כל העולם צועד קדימה - לקדמה, לעתיד טוב יותר, ורק העם היהודי מבקש בעצם לחזר לעבר?? מעולם לא שמעתי על מישהו שמבקש לחיות את העבר?"

"נדוקא שמעתי! הוא אפילו עומד כאן לידו, רפאל עמד מולו חתיך במלוא פיו. "אתה!" סנט בו בחינה שובב "זה בדיוק מה שאמה עושה עכשו - נוסע במכונת הזמן אל העבר."

"כן", לרגע אבד יוסי את מלותיו, "אני הולך לבקר בעבר, אבל לא על מנת להשאיר, אלא כדי לחזר בסוף להוה. זה לא היעד שלי, זה לא החיים שלי, זה העבר."

"תזרה לבית מקדש זה לא לחיות בעבר - כתוב 'חדש' ימינו כקדם'. אמנם מתוך קשר לעבר, אבל הכל יתחדש."

"זה מזכיר לי בדיחה!" נעמד רפאל והכריז: "לורד בריטי נפגש לפני קום המדינה עם אהד מהעסקנים היהודים הגדולים ושאל אותו: למה אתם היהודים כל כך מתעקשים על פלשתינה? יש כל כך הרבה מדינות אחרות שאתם יכולים להתישב בהם בלי כל המלחמות עם הערבים!"

"העסקן השיב לו בנצחנות: למה נסעתי בסוף השבוע 30 קילומטרים כדי לבקר את אמה שלי, כשיש כל כך הרבה נשים זקנות שמש ברחוב שליך?..."

הבנים צחקו צחוק גדול. "חזק רפאל", "אהבתי" הספיק יוסי.

"השאלות שלכם טובות וגם הבדיחה שליך רפאל, אני מאד מקווה שתקבלו גם תשובות בהמשך הפסע שלנו..."

לפעמים חושבים שאם ילד גדל בבית שומר תורה ומצוות, הוא מקבל ידע גם בלי מילים. אבל זה לא מדויק. אמנם הילדים מקבלים הנהגות ורגשות קודש, אבל יש דברים שקשורים לידע והבנות עמוקות שהילדים צריכים בהם את ההנגשה שלנו.

לא תמיד קל לנו לדבר עם הילדים, לנהל שיחה ולתת לילדים מרחב לשאול ולשוחח. בספר הזה יש כוונה שיח מרובה. לדמויות מותר להגיד: לא מבין! זה משעמם אותי! ומה זה בכלל להתגעגע למשהו שלא היה לי? בעזרת דוד יוסי רפאל ודוד אהרן, הילדים שקוראים את הספר יוצאים למסע מרתק אל העבר הרחוק והמפואר של עם ישראל. הם מגיעים לבית ראשון בעצמו, לבית שני, לנקודות החורבן ואז מגיעות תשובות של עומק. הורה שקורא יחד עם הילד את הספר - ואני מאחלת את זה לכל הורה - יקבל גשר בין השכל ללב. הוא יצליח להעמיק את הבקשה למקדש ולגאולה."

מה החלק של ילדיך בכתיבת הספר?

"את כל הספרים שלי אני כותבת לילדיי, והם שותפים מלאים

שאתה מדפדף ובעצם מסייר במקדש. "גם שאר בעלי התפקידים פעלו בתור שותפים ולא רק כבעלי מקצוע. העורכת הספרותית, הגרפיקאית ועוד – כולם ביקשו לעצמם את הזכות להשתתף בהוצאת ספר על המקדש, וכל אחד בתחומו השקיע את מירב הכישרון כדי להפיק אותו בצורה הטובה ביותר. השדר שקיבלתי מכולם היה: 'אני רוצה להיות חלק מהספר הזה. גם אם אין לך את הכסף הדרוש, אנחנו איתך!'"

לחדר בביתי, מסבירה לאחת מבעלות המקצוע בטלפון מכל ליכי את החלום הגדול, כשאני מנסה שתבוא לקראתי עם המחיר. בסיום השיחה שמעתי קול מאחוריי: 'השתכנעתי'. זה היה בעלי, שהפך לשותף נלהב... "בהמשך, ה' נתן את חנו של הספר בעיני הרב ישראל אריאל, ראש 'מכון המקדש', שעודד את תהליך ההפקה ונהיה שותף שלנו. בתוך 250 העמודים האלבומיים של הספר, מצויות 60 תמונות של מכון המקדש, וההרגשה היא

בתהליך הכתיבה. במהלך הכתיבה של הספר ישבתי עם הילדים ודיברנו על המקדש. ראיתי את השאלות שלהם, וגם את חוסר העניין של חלק מהם. זה אתגר אותי, ואמרתי: 'בואו ננסה למצוא את הצד שמעניין גם אתכם במקדש'. זה גם מה שהנחה אותי בבניית העלילה. "גם עכשיו, לפני הראיון, שאלתי את הילדים: 'מה אתם למדתם מהספר? מה להגיד למראיינת?' בת ה-11 שלי אמרה לי: 'תגידי לה שלמדתי לבכות מחורבן בית המקדש, למדתי להרגיש צער אמיתי מכך שהבית נחרב'. מאוד ריגשה אותי התשובה שלה, ואכן התפילה שלי היא שכל ילד שיקרא את הספר יצליח להתחבר לדבר הגדול הזה שהיה לנו, ואנחנו מצפים שייבנה שוב."

הלב של כולנו

חסייה, שמעתי שההשגחה הפרטית ליוותה אותך במהלך הכתיבה וההוצאה לאור. ספרי לנו קצת עליה.

"כתיבת הספר ארכה 16 שנה (!). כל פעם אני מתחילה והעבודה נעצרת. היו מחסומים ומניעות על כל צעד ושעל. כאמור, הכל התחיל מחלום אישי לכתוב ספר על בית המקדש, אבל למרות הרצון החזק לא רציתי 'עוד ספר' אלא ספר מיוחד. תמונות מושקעות, איורים וכל מה שהילדים זקוקים לו בשביל להתחבר למסר. בד בבד, ידעתי שהעלויות של כזה מין ספר הן עצומות, ואני מאמינה שכל מה שקרה בהמשך היה בשביל שאביך שזה לא אני שכותבת כאן, זה המקדש עצמו.

"לפני הספר הזה כבר הוצאתי לאור ספר על הריון ולידה וגם ספרים לילדים. ידעתי מה דורשת הפקת ספר, ולכן כמעט התייאשתי מראש. איך אשיג את כל הכספים הדרושים בשביל הוצאת הספר הזה? ידעתי שאין לזה סיכוי מבחינתנו. אנחנו צריכים לחשוב גם על התחום הכלכלי, אמר לי בעלי, שמכיר אותי כיצירתית. 'צריך למצוא שותפים או תורמים שיקדישו לעילוי נשמת יקיריהם את זכות ההדפסה'. ניסיתי את הכיוון הזה, וכך יום אחד נכנסתי

כתבים

הרב אייל ורד

הרבנית רנה שפירא

הרב אמהי אבן ישראל

יום לימוד לקראת תשעה באב והיכרות עם תכנית השילוב

בת שירות או סטודנטית בירושלים? זה בשבילך

יום שלישי ב' אב | 10:00 עד 16:00
 בית מדרש מעיינותיך יפו 51

השתתפות ללא עלות בהרשמה מראש לפרטים והרשמה סרקי <

נחמה ארן!

מציאות מושלמת!?

"אתם לא מבינים!" המשיך דוד אהרן, "בית המקדש היה מקום של אהבה, מקום של שמחה, וכל מי שהגיע אליו התמלא מחדש ברגשות של שמחה, אהבה, תקווה ובריאות בגוף ובנפש, ועכשו שחרב, הלב שלנו אינו מצליח להוריד דמעות ולהשתתף בצער, כי הוא מלא בדברי הבל שמעסיקים אותנו. זה החרבן!!

לכן אנו נעזרים ב'שעון מעורר' שמצלצל מספר פעמים ביום, ומספר פעמים בשנה, שלא נשכח!!" דוד אהרן דבר בלהט, "בבית המקדש היה שפע ורחמי וגשמי רב שנתן לכל מי שהגיע אליו. אך כמו שאמרתם, בית המקדש הוא שאיפה, חזון שטרם התממש במלואו במהלך ההיסטוריה", אמר דוד אהרן ברצינות.

"גם בבית ראשון וגם בבית שני עדין לא התממשה המציאות השלמה שאותה אנחנו מבקשים, ולכן שניהם נחרבו בסופו, אך בעזרת ד', תפלתנו נשואה לבנין בית המקדש השלישי, בנין שלא אמור להחרב לעולם".

"אולי לא כל דבר צריך להבין בשכל", אמר דוד בקול שקט. "אם נדבר על המקדש בשפת הלב זה יהיה מובן יותר".

"שפת הלב? אוף, אתה תמיד מסבך את הדברים, רטן רפאל, 'למה אתה מתכוון כשאמרת אומר שפת הלב?'

"בשפת הלב של היהודים, נסה דוד לביק בדבריי, 'על אף שכבר עברו אלפים שנה, אנחנו עדין מתפללים כל יום לפחות שלוש תפילות ביום על ירושלים, ובוכים על ירושלים לפחות פעם בשנה. רק לחשב, איך היהודים לא התאשו? איך תחושת החסר לא אבדה לנו במשך השנים הארוכות? מה משמר את הכמיהה והגעגוע למקדש מדור לדור? ירושלים ובית המקדש מנחים היטב בלבנו החם של כל יהודי, וזו שפת הלב".

"יש תזכורות רבות בלוח שנה לגרושנו מגן עדן", סכם דוד אהרן,

"שלא נשכח שאנחנו רק באמצע הדרך, ומשהו מאד מאד משימתי חסר לנו. משימת החיים שלנו טרם השלמה, ואל לנו להפסיק להתגעגע, ולחזור לבנין בית המקדש במלוא הדרך".

"למה אתה מתפונן? האם בזמן בית המקדש המציאות היתה משלמת?" הקשה שוב יוסי, "לפי מה שאמרת אומר, זה נשמע שכל היהודים בתקופת בית המקדש היו צדיקים וישרים, אבל בדפי ההיסטוריה כתוב אחרת. גם אז היו אנשים שלא הלכו בדרך טובה, וחלקם אפילו היו כהנים בבית המקדש, אז מה היה כל כך מיוחד בבית המקדש? לא היו אז צרות? לא היו אז בעיות?" השאלות הדהדו בחלל המכונה בצפייה למענה.

"למרות שהמציאות לא היתה שלמה", אמר דוד אהרן, "עצם המפגש והחיים בזמן המקדש אכן עשו משהו מאד משימתי לאנשים שהגיעו אליו, אני מקוה שנתראה זאת בהמשך..."

"יש לי בדיחה על הצרות" אמר רפאל ונאנח אנה עמקה: "עורך דין רוצה שתכנס לצרות. הרופא רוצה שתהיה חולה. השוטף רוצה שתהיה עברן. הקברן רוצה שתמות. ורק הגנב רוצה שתצליח בחיים..."

"חה, חה, חה", צחק דוד. "מזל שיש פה משהו שתמיד צוחק מהבדיחות שלי", העמיד רפאל פניו נעלב.

מדהים מה שאת מספרת! זה ממש מראה איך המקדש הוא הלב של כולנו. "ממש כך. המקדש זה הלב שלנו, וכל מי ששמע שמתעסקים כאן עם המקדש, נתן את הלב שלו. בתורה כתוב שבני ישראל תרמו למשכן את "אשר נדבה ליבם", וכך ממש הרגשתי. הרגשתי שהארון נושא את נושאינו. המקדש נושא את עצמו! הספר התגלגל בצורה ניסית, גם בדברים הקטנים. למשל, רציתי שיהיו איורי קומיקס יפים בספר, ומצאתי מאירת שותפה שנתנה את כל הלב בתנאי תשלום נוחים - עבודה עצומה במחיר אפסי. ובאמת, בזכות כל האנשים הטובים האלו שעזרו לנו לא הייתי צריכה לגנוז את חלום הספר. כנראה ככה זה: בן אדם יחיד לא יכול להקים מקדש, אבל עם שותפים טובים, קמעה קמעה, זכינו לברך על המוגמר. "גם בנוגע למכירות שלו - ראיתי

איך הספר מוכר את עצמו. אנשים לא הכירו אותי, ורכשו את הספר. זה עבר כמו אש בשדה קוצים. פנו אלי מכל מיני מקומות בארץ, כשאני בלי רשתות חברתיות ואפילו בלי טלפון חכם. כך, עם הטלפון הנייד הפשוט שלי - הספר פשוט מוכר את עצמו".

הכי חשוב: מה התגובות של ילדים על הספר שלך? "אני מקבלת תגובות חמות מאוד על הספר מילדים. ילדים זה עם שידע לפרגן: 'קראתי את הספר ולא יכולתי לעצור', וגם 'מאוד התחזקתי', או 'זה הספר הראשון שאני מרגיש שיש בו תשובות לשאלות!' לפעמים ילדים לא יודעים שהיו להם שאלות, אבל כשהם מקבלים תשובות הם כמו תינוק שהאכלת אותו והוא שבע ומרוצה".

הר הבית הוא נושא נפיץ, לא? איך התמודדת עם נושאים ששנויים במחלוקת?

"אכן, במהלך כתיבת הספר גיליתי שיש הרבה עניינים נפיצים מתחת לפני השטח. המון אנשים ועמותות מתעסקות במקדש, ומטבע הדברים מתעוררות מחלוקות: האם העיסוק במקום המקדש מסכן את העם היהודי ביחס לאומות העולם? כן לעלות להר הבית או לא לעלות להר הבית? האם אנחנו צריכים לפעול לבנות את בית המקדש בעצמנו או שהוא ירד מן השמיים? מה המקום של נשים בהקשר למקדש? מה עם נושא הקורבנות - איך אפשר לדבר על קורבנות בדור שמעלה על נס את ענייני צער בעלי חיים? ועוד..."

"אני ביקשתי לכתוב ספר שהוא מעל לכל המחלוקות. הבהיל אותי הרצון לשייך גם אותי לצד זה או אחר. המקדש הוא מעל לכל זה, והמטרה שלי זה לדבר אל הלב ולא להיגרר לוויכוחים וחוסר הסכמה (אף שכל העניינים חשובים כשלעצמם). השתדלתי להביא את המושגים של המקדש כישות רוחנית עליונה שמשנה מהותית את החיים שלנו. למען האמת, חשתי שיש צורך לדבר על המקדש במושגים הראשוניים שלו, שגם הם עדיין לא ברורים ובהירים די הצורך, כמו שהמקדש הוא מלשון קודש, והוא נקרא גם בית הבחירה כי הוא מעורר בנו את הכוח לבחור בטוב. בספר שלי אני מנסה לעורר געגוע למקום הזה שיכולנו ללכת אליו, ולהיות בתוכו הגרסה הטובה ביותר של עצמנו. אף שאחרי ביקור במקדש כל אחד היה חוזר לביתו, לניסיונות ולעבודת ה' המיוחדת לו, אבל הוא היה חוזר עם כוח. המקדש היה מקום בו יכולנו לאפס את עצמנו ולהכניס לתוכנו שמחה לגוף ולנפש. "למה אנשים חולים? משהו חוסם להם את הנפש. המקדש היה מנקה חסימות, העוצמה האדירה שלו חדרה לכל המחיצות. כמה אנשים מוכנים לשלם היום כדי לגלות את נקודת המרכז שלהם, כדי להבריא את גופם ונפשם, להבין כמה הם טובים ולגלות מהי השליחות העליונה שלהם? המקדש היה מגלה את זה לכל יהודי ויהודי שהיה מגיע אליו! אנחנו יכולים להבין עכשיו כמה הוא חסר?"

תדרשו" - כשאנחנו דורשים את הגאולה, על ידי לימוד והעמקה בענייני המקדש, זה נחשב לבקשת הגאולה. זה גם הרעיון של מכון המקדש, להכין כלים כדי להוריד את השפע הגדול.

"בספר שילבתי גם בדיחות, כי בצער על החורבן יש גם שמחה גדולה - הצחוק והצער מעורבים זה בזה. אנחנו צריכים להכין את עצמנו שאנחנו הולכים לקראת בית המקדש, וכל אחד בנישה שלו מקרב אותנו לגאולה. לכל אחד מאיתנו יש רמקול שבו הוא יכול להשמיע את הקול של הגאולה. אני למשל כותבת ומציינת, זה הרמקול שלי לכתוב על המקדש. אחר שניחן ביכולת לשיר, יכול לשיר על המקדש, וכך גם ביתר הכישרונות. העיקר

שנצבע את העולם בדרישת הגאולה וכשמחה העצומה שמצפה לנו".

קשה לחשוב גם על הצחוק במציאות שלנו... "קשה - אבל מתבקש. את הספר הדפסנו בעיצומה של המלחמה, והקדשנו אותו לחיילים הרבים שנפלו על קידוש השם. כשעם ישראל חוטף מכות כאלו, זה כל כך כואב. נהרגו לנו יהודים רבים ויקרים ואני ישבתי ובכיתי, איזו מכה אנושה והשפלת הכבוד הלאומי! מצד שני, חייבים לזכור שזהו לא סוף הסיפור. מחכה לנו סוף טוב! סוף עצום - יותר ממה שנוכל לתאר ולשער. זאת נחמה גדולה לדעת שאנחנו לא כל האירוע, אלא רק חלק מהסיפור. יש עוד ימים טובים וברוכים שנכוננו לנו, ואפשר לשמוח על כך כבר מעכשיו!"

בס"ד

"אנחנו יכולים וצריכים לבקש דברים גדולים ולא רק דברים קטנים, אנחנו יכולים לבקש על עצמנו, על אחרים ועל העולם בכלל, אז למה שלא נבקש? בשביל זה צריך להתפלל, בשביל זה צריך לעבוד"

הכנס השנתי של תלמידי ותלמידות הרב עדין אבן ישראל שטיינזלץ

סולם התפילה -

פתחים, דרכים והתעוררות לעבודת התפילה

יום שלישי, אור לג' אב, (6.8)
במרכז הרטמן, גדליהו אלון 11, ירושלים

התכנסות

17:00-17:30

-17:30
18:15

-18:30
19:15

19:15-20:00

-20:00
20:45

21:00-22:00

יואל שפיץ

הדרך העולה מעלה - הרב עדין והסידור

הרב אריאל הולנד

דברים המעכבים את התפילה - הלכה וכוונה

הרב מאיר קליין

"כשיעמיק מחשבתו" - צוהר לעבודת ההתבוננות
סדנא

אלחנן ישראלי

ואהרן בילט מה קורה כשהמילים יוצאות מהסידור

הרב רובי קסל

"אדם אין לעבוד את האדמה" תפילת האדם ותפילת הקב"ה
סדנא

הרב מאיר הנגבי

התפילה מהי? - שאלת היסוד הקודמת לכל

תפילת מנחה וכיבוד קל

הרב איתיאל גלעדי

מה נשאר מהתפילה? על שירים ושאריות

הרב שוקי פרידמן

לגשת להתפלל - למה זה קשה?

הרב דב זינגר

לילד את התפילה - סדנא

התכנסות מרכזית דברי סיכום, ניגונים ותפילה רוב עם לרפואה, ישועה והצלה.

*הכנס פתוח לנשים וגברים, הישיבה נפרדת.

עולים
להר הזיתים

כמיטב המסורת של 'קרן אביה'

נשמו נשמו עמי

שבת גבורה וגאולה

אירוח שישי-שבת
פר' ואתחנן
י"ב-י"ג אב

תשפ"ד (16-17 באוגוסט)

במלון שבע הקשתות
בהר הזיתים
מול הנוף היפה בעולם

יום שישי - שיחות מרתקות ותצפיות | טעימות | קבלת שבת
מוזיקלית | תפילות בסגנון קרליבך במצפה רחבעם | עונג שבת
וטיש חסידי מרתק | שבת - תפילות חגיגיות, שיחות, סיורים
וסעודות כיד המלך | מוצש"ק - הבדלה מוזיקלית

חיים ברנשטיין ורעייתו איריס
אביו של מפקד גדס"ד הנח"ל,
סא"ל יונתן צור-'ברנש' הי"ד

כפיר חיים זר
נפצע אנושות בעזה
במונק שלו שעלה באש

צבי יחזקאלי
מזרחן, לוחם ואיש שב"כ לשעבר

הרב הראל קצין
ר"מ ומחנך,
סא"ל במיל' ביחידה מיוחדת

אבי מילר
בעל התפילה הנעים
והזמר החסידי

אבי רט
סופר, מרצה ואיש חינוך
עורך התלמוד הישראלי

עם ישראל חי ומנצח!

שבת הצדעה ללוחמי צה"ל, חיזוק לפצועים, חיבוק למשפחות השכולות בתפילה לשחרור החטופים

לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

חופשת:גבורה

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkiss@gmail.com

הסעות בהרשמה מראש | מס' חדרים מוגבל | פנסיון מלא | כשרות למחודדן

בהפקת: פיסטויי ישראל

* התכנית נותרה לשונויים ט.ל.ח. האירוע מאבטח ומתאם עם כוחות הביטחון | הסורים כפופים למצב האוויר

הרב נעלם באמצע השיעור, והתלמיד נותר על מקומו בודד ומבכה על מר גורלו < חוויות הכאב וטראומות הילדות נועדו לצורך דבר אחד: להעלות את האור במקומות השבורים > השן הישנה נופלת בגלל השן החדשה שכבר צומחת ועולה, וכך גם צרת הגלות החלה בדיוק כשהגיע הזמן לבניית בית המקדש השלישי >>
התועדות מאלפת לימי בין המצרים

נו, הרי הרב כל כך אוהב את התלמיד והוא רוצה מאוד להעניק לו מכל מה שיש לו באוצרות חכמתו. אי לכך בוחר הרב לעצור את מהלך השיעור, להתכנס אל תוכו ולהתרכז במתחולל במעמקי מוחו. רק ש... התלמיד, שאינו מודע לכל המתרחש במחשבתו של הרב, לא מבין מה קורה פה. מבחינתו, נראה לו שהרב הצדיק שלו עזב אותו לאנחות ומסתגר בתוך עצמו. הוא לא מעלה על דעתו שהרב אכן עצר את השיעור אך ורק למענו - כדי להביא לו מתנה גדולה, הפתעה לא מתוכננת. ככל שחולף הזמן - אומר רבי הלל - הולכים ומתגלמים לפנינו מצבים הפוכים משני הצדדים: התלמיד חווה חורבן של ממש. הרב לא מדבר איתו מילה ובכלל לא מסתכל עליו, הוא כמו מסתתר ממנו לגמרי; לעומתו, הרב אמנם הולך ומתכנס בתוך עצמו ומתמסר לקליטת ופיתוח הרעיון, אבל מבחינתו כל זה נועד כדי לבנות עבור תלמידו החביב שיעור

אבל רבי הלל, שבוחר את הדברים בהשקפת פנימיות התורה מבית מדרשו של הבעל שם טוב, מדמה את כל התהליך הזה במשל יסודי ומחכים המגלה לנו פנים חדשות:

משל למה הדבר דומה? לתלמיד מסור שלומד אצל רבו המובהק. כגורל אהבתו והתמסרותו של התלמיד לרבו וללימודו, כך גם הרב מצידו עמל וטורח להעביר לתלמידו אהובו את חכמתו וידעיותו. אלא שביום מן הימים, בזמן הלימוד, קרה דבר לא שגרת. תמיד הרב היה מכין מראש את הנושא הנלמד, אבל עכשיו באמצע הלימוד פתאום נפלה ברעיונו הברקה שכלית חדשה, והוא הרגיש שטמון בה מהלך שיבהיר את כל הסוגיה באור אחר לגמרי, אלא שלצורך קליטת הרעיון והפנמתו הוא נדרש לעצור את שטף דיבורו ולעסוק בקליטת ופיתוח הרעיון לעצמו, כי אחרת, כידוע, ההברקה תיעלם כלעומת שהופיעה.

לחיים, אחיי ורעיי, לחיים ולברכה!
רציתי לשתף אתכם בדברים שלמדתי לאחרונה במאמר חסידות שכתב רבי הלל מפאריש זצ"ל, מחבר ספר 'פלא הרמון', מגדולי חסידים חב"ד בדורות הראשונים. במאמר הזה (הפותח במילים "איתא בפסיקתא") מבואר בהרחבה ובעמקות מופלאות עניינם של ימי בין המצרים, שבעה דנחמתא ומועדי חודש תשרי, ועניין הגלות והגאולה בכלל.

שלושת השבועות הם ימי פורענות. מבחינה היסטורית, כולם יודעים כי בימים אלה התרחשו עיקר אירועי החורבן, מבקיעת העיר ירושלים בשבעה עשר בתמוז ועד שריפת בית המקדש בתשעה באב.

בהסתכלות חיצונית, החורבן משמעותו סילוק והסתר פנים, עונש חמור שניתן לנו כדי לאלף אותנו בינה על ההתנהגות שלנו, לאחר שלא השכלנו ללמוד את זה בעצמנו.

לרדת ולשקם את הלבבות הנשברים. לגלות שאני יכול למצוא האור האין-סופי של הקב"ה גם בנקודות השבר שלי.

זה פשר דברי רבי הלל האמורים: "כי מה שנשברו לוחות הראשונות הוא מצד שנתעורר במקור בחינת לוחות האחרונות שהוא בחינה יותר גבוהה". כלומר, בעומק הדברים הסדר הוא הפוך מכפי שזה נראה במבט שטחי. כאמור, בפשטות הסדר הוא ששכירת הלוחות הראשונים היא הסיבה לכך שצריך לתת עכשיו את הלוחות השניים. אבל האמת היא שההפך הוא הנכון – דווקא בגלל שצריך לתת את הלוחות השניים, לכן צריכים הלוחות הראשונים להישבר. ברגע שנוגד 'השיעור החדש', חייבת להיות הסתלקות של 'השיעור הישן'. הגאולה צריכה לבוא, ולכן באה הגלות שהיא התחלת בניין הגאולה.

כך הדבר גם בחיים הפרטיים שלנו. מהי הסיבה שההשגחה העליונה נתנה רשות למשחית להשחית? למה עשה ה' ככה שילד, או מבוגר, יעבור טראומה ומשבר, וברוב הפעמים זה ממש לא בבחירתו?

ההשקפה של תורת החסידות היא כך: הנשמה הזו, מצד השליחות שנועדה לה על ידי אדמות, צריכה לחוות את הלוחות השניים, את ה"תעלומות חכמה" של החיים, את האין-סופיות של האלוקות. היא צריכה להכניס לעולם אור חדש ומחודש, כזה שלא האיר עדיין מעולם. ואת הרמה הזאת של החיים לא תוכל הנשמה להשיג כל עוד היא נשארת בתוך המסגרת של הזוהר והטוהר. השליחות שלה היא לגלות את האור של הגאולה לעולם, ולכן היא חווה העלם וחושך וטראומה, סילוק האור הישן, כדי שתגיע למעלת בעלי תשובה וגילוי האור העליון החובק את כל חלקי המציאות.

לסיום, אחי ורעי, חשוב להבהיר: ודאי שהחורבן כואב מאוד, ואסור להתכחש לו. אי אפשר לומר: הכל טוב, זה שום דבר... כי אז האדם מתכחש למציאות הקיימת כרגע בתוך המסגרת שלו, ובגישה כזו הוא עלול ליפול ולהפסיד הכל. אדרבה, צריך להרגיש את הכאב, כי זה עצמו חלק מהתהליך. אלא שעם זאת עליו לדעת שכאשר דלת אחת נסגרת – זה רק מפני שדלת אחרת נפתחה. ולכן, אל לו לשקוע בתחושת היותו 'קרבן' לנסיבות חייו ח"ו, אלא לפתוח עצמו אל האפשרות החדשה שהתגלתה לו.

זו החוויה שלנו בימים אלה: ב"ז תמוז מתחילים ימי הפורענות בחיצוניות, אבל הם נמשכים לשבעה דנחמתא ולשבתות התשובה, עד ליום הכיפורים – זמן נתינת הלוחות השניים – ושמחת תורה, שהוא מעין שמחת הגאולה השלמה, כאשר "נגילה ונשמחה בך", באופן העמוק ומושלם ביותר, כאשר אור האין-סוף בכל עצמותו יאיר ויתגלה בכל העולם הזה, בהתגלותו של משיח צדקנו במהרה בימינו. לחיים!

מעצמם כוחות הרבה יותר חזקים. פעמים רבות הם הופכים בבגרותם למנהיגים רוחניים ולמטפלים באחרים, כי דווקא הם מסוגלים להבין את קשיי המטופלים וחיבוטי הנפש שלהם הרבה יותר טוב ממי שלא עברו את המסע הקשה שהם עשו. לזה קורא הכתוב "יתרון האור" – לא רק על פני החושך, אלא – "מן החשך".

זוהי מעלת התשובה שבאה לאחר החטא – האנרגיה השלילית שהופנתה כלפי הכישלון הפכה להכנה והכשרה לבניית קומה חדשה בנפש. ותראו דבר מדהים: דווקא אחרי התשובה הגיעו בני ישראל למדרגה גבוהה מזו שבה עמדו קודם לכן. על כך נאמר במדרש: "התחיל (משה) מצטער על שיכור הלוחות, ואמר לו הקדוש ברוך הוא: אל תצטער בלוחות הראשונות, שלא היו אלא עשרת הדברות לכד, ובלוחות השניים אני נותן לך שיהא בהם הלכות מדרש ואגדות, הדא הוא דכתיב: וַיִּגְדַּל לְךָ תַעֲלָמוֹת חֻקֶּימָה פִּי כְפָלִים לְתוֹשֵׁבָה". וכך גם נאמר בגמרא: "אלמלא לא חטאו ישראל לא ניתן להם אלא חמישה חומשי תורה וספר יהושע בלבד".

החכמה הנסתרה הזו ניתנה לבני ישראל דווקא בלוחות השניים. כלומר, ההבדל בין הלוחות הראשונים לשניים לא היה רק בכמות, שעם הלוחות השניים ניתן יותר 'חומר' ללימוד, אלא זה לימוד מסוג אחר לגמרי – הלוחות השניים העניקו לעם ישראל מעין 'תורה חדשה', ממד אחר ועומק יותר לתורה. זו התורה שיכולה להפוך טראומה לשיקום, שבירה לתיקון. התורה של לוחות הראשונים זו התורה לצדיקים. התורה של לוחות השניים זו התורה לבעלי תשובה.

חברים, אל תטעו, ודאי שהאינפורמציה הזאת לא נועדה בעבור ילד. אנחנו משתוקקים שילד יגדל בשיא התמימות, בעולם טהור. בלי כאבים ובלי תסביכים. והלוחות הראשונים הם בבחינת הילדות האידיאלית, כביכול. אבל אחרי חטא העגל, הלוחות האלה, של התמימות והטוהר, נשברו. למה משה רבנו שבר את הלוחות? הרי היה יכול להחזיר אותם לידי של הקב"ה או לגנוז אותם במקום כלשהו. למה לשבור דבר יקר כל כך?

כנראה שעכשיו היה צורך לגלות סוד חדש: איך מגלים את הקב"ה במקומות השבורים, ברסיסים המרוסקים.

השאלה הגדולה אחרי חטא העגל הייתה: לאן הולכים מכאן? האם התורה יכולה להיכנס למקומות הסדוקים או לא? האם התורה נועדה רק לאנשים בריאים ושלמים בגופם ובכל חלקי נפשם, או שאני יכול למצוא קרבת אלוקים גם במקומות השבורים ביותר, אחרי הנפילות והכישלונות שלי?

לשם כך היה צריך לשבור, כביכול, את התורה עצמה, את לוחות הברית. מעשה אלוקים היה צריך להישבר לרסיסים, כדי

לכן כל זמן שהלוחות הראשונים קיימים אין מקום להתגלות הלוחות האחרונים. הלוחות הראשונים צריכים אפוא להישבר לרסיסים ולהסתלק, ובכך ליצור מקום להתגלות הלוחות האחרונים.

הלוחות הראשונים ניתנו לבני ישראל כשהיו במדרגת צדיקים, והם מבטאים את התגלות הקב"ה לאנשי מעלה. לעומתם, הלוחות האחרונים, שניתנו אחרי התשובה שבני ישראל עשו על חטא העגל, הם בבחינת מתן תורה חדש ומחודש. זה מתן תורה לבעלי תשובה, שהוא גילוי נפלא ועמוק יותר מההתגלות לצדיקים.

אני רוצה לומר לכם, שכשלמדתי את הדברים שוב ושוב, עם עצמי ועם תלמידים, קלטתי כמה הרעיון הזה בעל השפעה ישירה לחייהם של אנשים רבים – רבים מדי! – כדור שלנו. הבנתי שכל טרגדיה ושכירה, בעצם אינה אלא תוצאה מכך שהגיע הזמן לגילוי חדש ונפלא, ובגלל זה האור והגילוי הקודמים צריכים להסתלק.

למשל, ישנה ההדרכה שניתנת לילד בצעירותו, בבחינת 'אור ישר', שעל זה נאמר 'עֲשֵׂה הָאֱלֹקִים אֶת הָאָדָם יֶשָׁר'. זה החינוך הטהור והתמים שמעניקים לילד הצעיר, שהוא מלא שמחת חיים, טהרה וקדושה. יש בזה טוהר ומתיקות נפלאים, בבחינת "אשרי מי שלא חטא".

אבל אתם יודעים, יש גם הדרכה מסוג אחר – ההדרכה שבאה אחרי כישלון, משבר ונפילה. זו כבר הדרכה מסוג אחר לגמרי. זה מתן תורה לבעלי תשובה, שיש בה עמקות והתבגרות. לא הרי זה כהרי זה. הטהור והמתיקות והתמימות של הילד הלכו ואינם, יש כאן הכרות עם המציאות החשוכה של החיים. אבל יש בזה משהו מאוד עמוק ומבוגר, דווקא מפני שהייתה כאן נפילה וחושך, ועכשיו בא זמן השיקום שאחרי השבר שהופך את האנרגיה השלילית לחיובית.

בתחילה היו הקב"ה ועם ישראל כמו איש ואשה בתחילת דרכם, שהכל מתנהל ביניהם בזוגיות נפלאה: "הָלַךְ וְקָרָאתָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לְאָמֹר, כֹּה אָמַר ה', וְכִרְתִּי לְךָ חֶסֶד וְעֲוֹנוֹתֶיךָ, אֶהְבֵּת פְּלוּתֶיךָ, לְכַתֵּף אַחֲרֵי בְמַדְבַּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה". אבל בחטא העגל קרה משבר נורא, ולרגע היה נראה שכבר אפסה תקווה. "וַעֲתָה הִנֵּיחָה לִי יַחַד אִפִּי בְהֵם וְאֶכְלֵם וְאֶעֱשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גְדוֹל". ואז משה מגלה לעם ישראל ולקב"ה (כביכול) שיש צד עמוק הרבה יותר במערכת היחסים ביניהם, ובאמת בעומק הדברים הקשר הפנימי שביניהם אינו ניתן לניתוק.

יש ילדים שגדלים בעולם טהור, בבית שמעניק להם ביטחון, אהבה ועידוד. זה מה שכל אחד מאתנו משתוקק להעניק לילדיו. אבל יש ילדים שחוו כאב ופגיעות ונושאים איתם טראומות קשות, ולפעמים אפילו מאבדים תקווה. אבל אם הילדים האלה אינם מתייאשים, אלא מתאמצים להתגבר על הטרומות והקשיים, להשיג יעדים ולהצליח במשימות שהעמידו לנגד עיניהם, הם מפיקים

זה טוב שאתם מיואשים, עכשיו אתם מוכנים לשינוי

רצויה.

נלמד לקחת אחריות על המרחב הזוגי ממצב של קשר של צרכנות שבו בן הזוג אמור לספק לנו כל הזמן דברים למצב של קשר של מתנות, שבו כל אחד מביא את המתנות שלו לקשר

"איך בדיוק אנחנו אמורים לבנות את המסלול הזה?" שאלה שילת כל אחד מכם ירכוש את המיומנות לארח ולהתארח על ידי תרגולים בתוך מרחב מוגן פה בקליניקה.

כשתרכשו את המיומנויות האלה, תוכלו גם ליישם אותם בצורה שוטפת גם בתוך הקשר הזוגי עניתי "מה הכוונה מארח ומתארח?" שאל

ראובן

תלמדו לארח, על ידי זה שתדברו רק על החוויות האישיות שלכם, על עצמכם וכך תגלו אמת רגשית שצרכוה בגוף שלכם שאפילו אתם לא העזתם לזהות בעצמכם. כך, תחוו תחושה חזקה שמישהו נוכח אתכם ואתם לא לכד בעולם.

תלמדו להתארח, על ידי זה שתהיו סקרנים כמו תיירים שבאים לחוות, בלי ציפיות, דעות, ביקורות או עצות לשיפור ושיפוץ.

כל מה שהנפש שלכם מחפשת באמת זה את התחושה הזאת שמישהו נמצא איתכם בחלומות, בשמחה ובפחדים שלכם וכך תוכלו לייצר מפגשים אמיתיים שיאפשרו בניה של קומות בתוך הקשר הזוגי שלכם."

(בהשראת המרכז להתפתחות זוגית - כלים שלובים)

אמיתי של לב עם לב.

כשהכרתם בתחילת הקשר נפגשתם מהות במהות ואנחנו ננסה להפגש מחדש. מפגש אמיתי, זו נקודה שבה המהות שלך והמהות של ראובן באמת נפגשים. "איך אנחנו יכולים להגיע לקומה הזו? לקומת הלב? רק אני חשופה פה כל הזמן והוא כלוא עמוק בתוך השריון המעצבן שלר" התלוננה שילת

"אם אני יודע שהיא טועה והיא מאשימה אותי בשקרם והמצאות, איך אני אמור לא לדבר על עובדות?" שאל ראובן.

"כשאתם עסוקים במעגל האשמות, התגוננות ופרשנויות, המרחב המשותף שלכם ממש מזדהם ברעלים.

זה אותו מרחב שבו הילדים גדלים, משחקים ונושמים ואני יודעת כמה הילדים חשובים לכם אז בואו ננסה להזין את המרחב הזה בדברים חיוביים, וזה יכול לקרות רק על ידי זה שכל אחד יפגוש את השני במלואו.

אי אפשר להרגיש פתיחות ואמון מבלי לייצר מרחב בטוח, ובמרחב בטוח השפה היא שפה שבה אין מקום לעובדות ולא מתווכחים על רגשות."

"ואם אני לא אצליח להבין את העולם שלה?" שאל ראובן

"תלמד להסכים שלא להבין" עניתי

"אני לא חושבת שאני אצליח. אני כל כך מוצפת וכועסת עליי, לא מאמינה שיכול להתרחש כזה מפגש, אני מיואשת מזה לגמרי" ענתה

"זה טוב שאתם מיואשים, זה הכרחי להתייחס מאותם דברים שעושים פעם אחר פעם ומביאים אותה תוצאה לא

"רק על עצמך אתה חושב! אתה לא משתף אותי בכלום ואני לא רוצה אפילו להתחיל לדבר על הזלזול שלך" צעקה שילת

"איך את יכולה להגיד שאני חושב רק על עצמי? מאיפה את מגיעה למסקנות כאלה שגויות? את מספרת לעצמך סיפורים לא נכונים ואחר כך את גם ממשיכה לחמם את עצמך....ברור שתכעסי" הגיב ראובן "את מבינה איזה בלתי נסבל הוא?" פנתה אלי שילת

ראובן סובב את הראש ולא הגיב.

"סך הכל אתם זוג נפלא שבאמת אוהבים אחד את השני וכל המלחמות המיותרות שיש לכם בקשר הזוגי זה בגלל שאתם נמנעים מלהפגש באמת" הגבתי "את היית רוצה להיפגש עם נמר טורף באמצע היום?" ראובן שאל

"המקום שממנו צריך להתקיים מפגש אמיתי לא יכול לבוא מתוך הבטן (שם שוכנים כל הפחדים, הכעסים, ההצפות הרגשיות) וגם לא יכול להגיע מתוך השכל (דעות, תובנות ותפיסות על הקשר)"

"אז מה נשאר?" שאלה שילת

"המקומות שכל הזמן אתם מואשמים או מזולזלים, אלו מקומות שמפעילים את תנועות ההישרדות שלכם וכששורדים לא נפגשים.

זה ישר מכניס אתכם למצב סכנה ואז כל אחד פועל באחד ממיומנויות ההשרדות שרכש במהלך חייו: שלושת המיומנויות המקובלות (freeze, flight, fight)

להתנתק, לברוח או להלחם.

אנחנו ננסה ללמוד איך יוצאים מהמקום ההישרדתי הזה וניפגש באמת, מפגש

? בני סבל מכאבים עזים בבטן, ושאל: למה ה' עושה לי את זה? מה הייתי צריכה לענות?

אמרי את האמת הפשוטה: שאת לא יודעת למה הקב"ה גלגל עניין פלוני דווקא לאדם פלוני בשעה פלונית, שכל אלו לא ניתנו לדעת בשר ודם אלא הם מפלאי תמים דעים. אבל ודאי שחובתנו לשותף את בנינו במה שאנו כן יודעים ידיעה עליונה וודאית, והיא שהקדוש ברוך הוא מתכוון לטובה. משל לילד ששואל את אמו למה הרופא רוצה לחתוך בבשרו בסכין, ואף על פי שהאמא אולי אינה יודעת את שיקולי הרופא, היא יודעת שהוא עוסק ברפואתו של בנה ומנחמת ועוטפת אותו באהבה ומסבירה לו שהרופא מגויס לטובתו ולרפא את כאבו. וכך אנו פונים אל ה', שכל מחשבותיו אלינו וכל מה שעובר עלינו הוא בהנהגה פרטית לטובתנו הנצחית, ומודים לו בכל מאורנו, בין במידה טובה בין במידת פורענות. ואף על פי שבמידת פורענות רואים את הקושי ולכן אין מברכים ה'טוב והמיטיב, עם זה מודים לה' בכל לב על מחשבתו הטובה שנסגבת מהבנתנו.

? איך שומרים על מודעות רוחנית בעולם של הסחות דעת תמידיות?

רבתינו תיקנו לנו את הברכות, כדי שנהיה מלווים בדבקות אלוקית לאורך היום. ועל ידי שאדם זוכה לפנות אל ה' יתברך פעמים רבות כל כך ביום הוא קונה לעצמו קשר שמאיר גם את הסחות הדעת, כל אחד לפי יכולתו. אלא שהתועלת של ברכות שנאמרות כמצוות אנשים מלומדה ללא נתינת לב ופנייה אל ה' כנוכח, "ברוך אתה", מוגבלת בהתאם. והעצה היא ללמוד הלכות ברכות, ואת דברי רבותינו הרבים על מעלתן ועל העילוי המופלא שיש בהן. ומעבר לכך, ישראל קדושים שם שמיים שגור על פיהם, ולכן אומרים על כל דבר "ברוך השם", ו"תודה לא-ל" על כל צעד ושעל. וכשאדם אומר "בעזרת השם" בכוונה ובפנייה אמיתית ומודה לו על כל עניין ועניין, הוא מאיר את חייו באור אלוקי רצוף ויקר עד בלי די.

? למה לימוד התורה לא מתקן את המידות שלי?

ראשית, ההנחה שלך היא שגויה, ובוודאי הלימוד מתקן ומזכך אותך אך לא באופן הנראה לעין. אלא שכאשר מנסים לבדוק את ההתקדמות בתיקון המידות בצורה רצופה, קשה להבחין בשינויים. כאשר אדם עושה דיאטה ובודק כל שעה אם הוא הגיע ליעד, הוא כנראה יתאכזב מהר מאוד. בוודאי שאנו מתקשים להשוות לאלטרנטיבה שאינה בידינו, כלומר מה היה קורה אם במקום לימוד התורה היינו שקועים בענייני העולם הזה בלי אור הקדושה האלוקית המצוי בתורה. אכן, כאשר אדם רוצה שהתורה תתקן את מידותיו עוד יותר, עליו לכוון לספוג את הטוב האלוקי שבה ולכוון לתורה לשמה. וכל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה, ובוודאי גם בתיקון מידותיו.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

את מוכנה לשינוי?

את כבר יודעת שהגיע הזמן לעשות שינוי בחיים שלך לחשב מסלול מחדש

הצעד הבא שלך הוא לימודי סיעוד!

הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמאיות לסיעוד בבי"ס לאחיות ע"ש טסלר בבי"ח לניאדו

השמה מידית בעבודה למתאימות
מלגות למתאימות